

DRAUGAS

LITHUANIAN WORLD-WIDE NEWS

ANTRADIENIS – TUESDAY, JULY – LIEPOS 22, 2014 • Vol. CV Nr. 85 Kaina 1 dol.

4545 WEST 63rd STREET
CHICAGO, ILLINOIS 60629

PERIODICALS

NEWSPAPER – DO NOT DELAY – Date Mailed 07-21-2014

ŠIAME NUMERYJE:

A. Kaušpėdas: Amerikos
turbūt nepažinsiu – 3 psl.

Dvasiniuose laukuose
piktžolės neauga – 4 psl.

DRAUGAS

Mano laikraštis
nuolatinis,
patikimas,
mus rišantis.

A. Svarinsko palaikai iš Vilniaus Šv. Ignoto bažnyčios palydėti į Vilniaus arkikatedrą baziliką. Gedimino Savickio (ELTA) nuotr.

Lietuva atsisveikino su monsinjoru A. Svarinsku

Pirmadienį Lietuva atsisveikino su monsinjoru Alfonsu Svarinsku. Vilniaus arkikatedroje aukotose šv. Mišiose Kauno arkivyskupas Sigitas Tamkevičius teigė, jog su A. Svarinsku užverčiame 70 metų Lietuvos istorijos lapą, kuriame monsinjoro vardas įrašytas aukso raidėmis.

„Juk skiriamasis krikščionio bruožas – kova už gerį. Krikščionis kovoja už tiesą, už kelią, už gyvenimą, kol nepriklausomoje nuo melo ir neapykantos, nuo noro kitus engti ir išnaudoti Lietuvoje bus vertinamos tikrosios vertybės. Kas buvo monsinjoro Alfonsa dvasinės stiprybės versmė? Prigimtas charakteris, užsigrūdinimas patiriamuose sunkumuose – galbūt. Menu, kai po arešto mane išvedė į kalėjimo kiemelį valandėlei pakvėpuoti grynu oru, girdžiu – už sienelės monsinjorą Alfonsą pusbalsiu kalbant

rožinį. Štai kas buvo toji stiprybės versmė – gilus tikėjimas ir meilė tėvų žemei. Už Dievą ir Tėvynę jis galėjo ir leistis būti nukryžiuotas. Dėl to jis buvo ir liks kunigas legenda. Nedraugai niekins, bet artimai jį pažinojusieji žavėsis ir mokysis, kaip reikia sekti paskui Kristų”, – sakė S. Tamkevičius.

Pasak jo, meilė kartais reikalauja kieto tiesos žodžio, kuris atrodo sužeidžia, bet drauge ir gydo. To nevengė daryti ir monsinjoras A. Svarinskas.

„Ar galėjo monsinjoras džiaugtis tais, kurie nepadarė atgailos, neatsiprašė tautos už padarytas išdavystes, vėl pradėjo alkoholyje skandinti tautą ir krauti sau milijonus? Tylėjimas, siautėjant blogiui, gali būti didžiausia nemeilė, todėl monsinjoras Alfonsas netylėjo”, – kalbėjo S. Tamkevičius. – 2 psl.

Prie Dariaus ir Girėno paminklo Marquette Parke atiduota pagarba drąsiesiems lakūnams.

Jono Kuprio nuotraukos

Čikagos lietuviai minėjo Dariaus ir Girėno skrydį

Sekmadienį, liepos 20 d. Čikagos lietuviai paminėjo Stepono Dariaus ir Stasio Girėno istorinio skrydžio 81 metų sukaktį. Iškilnės prasidėjo prie Dariaus ir Girėno paminklo Marquette Parke. Jas vedė ALT'o pirmininkas Saulius V. Kuprys. Vėliavų eisena suorganizavo Vytauto Didžiojo šaulių rinktinė (VDŠR), kuriai atstovavo visos Čikagos šaulių kuopos. Eisenai vadovavo

Linus Marganavičius. Sugiedojus Lietuvos himną, jaunuoliai atnešė vainiką. Eilėraštį Dariaus ir Girėno garbei padeklamavo Vilma Jarulienė. Minėjimas prie paminklo baigtas sugiedojus „Lietuva brangi”.

Po iškilnių prie paminklo dalyviai rinkosi Švč. Mergelės Marijos Gimimo parapijos bažnyčioje, kur šv. Mišių metu buvo prisimintas Dariaus ir Girėno skrydis. – 2 psl.

Tik kitų akimis galima pamatyti savas klaidas. – Rytų išmintis

Greičiausiai ir vėl būsiu kaltinamas perdėtu pesimizmu. Ir vis dėlto nerandu nė vieno fakto, kuris leistų džiugiai žvelgti į Lietuvos ir Europos ateitį.

Paryžius ir Berlynas tapo akivaizdžiais rusiškojo terorizmo rėmėjais. Yra situacijų, kada politikų kaltė – akivaizdi. Be kita ko, kaltė – milžiniška. Sutepta krauju. Omenyje turiu Prancūzijos ir Vokietijos flirtą su Vladimiru Putinu. Jei prancūzai ir vokiečiai elgtųsi bent kiek principingiau, bent jau kaip Didžioji Britanija, neįsileidusi Rusijos delegacijos į aviacijos šventę, tai šiandien kraujo, mirčių ir ašarų Ukrainoje būtų kur kas mažiau. Blogio imperija galbūt jau seniai būtų sustojusi arba užspringusi.

Bet Prancūzijos ir Vokietijos vadovai ciniškai spaudžia dešinę ranką mirtį Moldovoje, Čečenijoje, Gruzijoje, o dabar ir Ukrainoje sėjančiam V. Putinui. Tad ar nesuteptos Prancūzijos prezidento Francois Hollande ir Vokietijos kanclerės Angela Merkel rankų ukrainiečių krauju? Juk Prancūzijos ir Vokietijos vadovai talkina Rusijos karo nusikaltėliui. Kuo V. Putinas skiriasi nuo, sakykim, Šiaurės Korėjos diktatoriaus? Jei būsime principingi, atidūs, privalėsime pripažinti, jog Šiaurės Korėjos vadovas – kur kas mažiau blogio ir nelaimių nešantis kaimyninėms tautoms nei Rusijos prezidentas.

Žodžiu, prancūzai su vokiečiais, neskubėdami Rusijai įvesti pačių skausmingiausių ekonominių sankcijų, Ukrainą pasmerkia naujoms kančioms. Kad šiandien žūsta Ukrainos kariai ir civiliai, – atsaikingas ne tik karo nusikaltėlis, bet ir tie, kurie net nebandė jo sutramdyti.

Žinoma, šitaip sakydamas puikiai suprantu, kad Europos Sąjunga negali išmesti iš savo gretų valstybių, kurios pataikauja agresyviai Kremliaus politikai. Nes branduolį Europos Sąjungoje sudaro būtent Kremliui pataikaujančios valstybės.

Taip pat pripažįstu, jog Lietuva neturi kitos išeities, išskyrus gyvenimą Europoje, kur lemiamas žodis priklauso su Kremliumi ciniškai flirtuojančioms valstybėms. Priklausyti nuo valstybių, kurios tik flirtuoja su karo nusikaltėliu, – kur kas geriau nei priklausyti nuo paties karo nusikaltėlio malonės.

Lietuva neturi ir neturės didelio pasirinkimo. Belieka nebent guostis prisimenant žurnale „Savaitė“ pasirodžiusį žurnalisto ir etiketo žinovo Giedriaus Drukteinio interviu. Kolega žurnalistas cituoja Karlo Markso žodžius: „Didieji mums atrodo dideli tik dėl to, kad mes prieš juos klūpome“. Tarsi pratęs-

Kas tikrai svarbu valstybei

GINTARAS VISOCKAS

damas Napoleono mintį, kad „žmonės apimtų tikras siaubas, jei pagaliau suvoktų, kokie menkystos jiems vadovauja“.

Ką gali Lietuva gero padaryti – tai pati elgtis kuo padoriau ir principingiau. Kad ir Lietuvoje surengtame muzikos festivalyje „Bliuzo naktys“. Šiame lietuviškame renginyje dalyvavo garsusis kovinių sporto šakų profesionalas Steven Seagal. Tik pamanyk, aplankyti Lietuvą nepasididžiavo pasaulyje žinomas aktorius! Viešnagės metu jis demonstravo savo muzikinius sugebėjimus grojant bliuzą elektrine gitara. Ar gali būti kas nors šauniau?

Visa tai – tiesa, jei ne viena „smulkmena“. Šis meniniuose filmuose nuolat teisingumo principingai ieškantis aktorius bičiuliaujasi su Kremliaus vadovu. Ne tik glėbesčiuojasi su V. Putinu, bet jį net garsiai vadina „dideliu politiku“, teisina jo sprendimą okupuoti Krymą.

Ar Lietuva turėjo moralinę teisę priimti S. Seagal? Mano supratimu – ne. Delfi.lt rašo: „Kalbėdamas su Rusijos valstybės valdomu laikraščiu ‘Rossiskaya Gazeta’, Steven Seagal Vakarų politiką Ukrainos atžvilgiu pavadino ‘idiotiška’. Jis minėjo, kad Putinas tiesiog nori ‘apsaugoti rusakalbių žmonių Kryme turimą, savo turimą ir Rusijos Juodosios jūros karinę bazę Sevastopolyje’.“

Tad ar dera lietuviams skubėti į koncertą, kur groja šitaip kalbantis aktorius? Man labiau priimtinas vaikinai, kuris tinklalapyje delfi.lt paskelbė pasipiktinimo laišką: „Būtent dėl šio atlikėjo aš nusprendžiau šiomet nevykti į festivalį, nors į jį vykdavau jau 12 metų iš eilės. Taip pat rekomendavau taip daryti ir savo draugams. Taip nusprendžiau, norėdamas išreikšti savo nepritimą visokių pseudo žvaigždžių, kurios liaupsina revanšistinių diktatorių ir okupantų veiksmus, vizitams į Lietuvą“.

Taigi Lietuvoje – taip pat nieko paguodžiančio. Ne tik dėl karo nusikaltėliu besizavinčio S. Seagal

viešnagės.

Esama kur kas rimtesnių bėdų. Nerengdama pompastiškų iškilmų antrą sykį išrinkta Lietuvos prezidentė Dalia Grybauskaitė tuoj pat ėmėsi svarbių darbų. Jai parūpo, ar visi Lietuvos ministerijose plušantys viceministrai – patikimi. Paprašė specialiųjų tarnybų ataskaitų. Apie įtarimų sukėlusius viceministrus kalbėjosi su premjeru Algirdu Butkevičiu-

mi.

Akivaizdu, kad šalies vadovės žingsnis – sveikintinas. O kaip kitaip pažaboti negeras tendencijas, vadinamas korupcija, savanaudiškumu, nekompetencija? Tačiau užuot pasveikinę Prezidentę už principumą, mes kažkodėl puolėme įnirtingai ieškoti priekabių. Kai kurie Prezidentės oponentai kelia klausimą dėl „neginčijamų įrodymų“, tarsi nesuvoktų, jog be teisinės dar egzistuoja politinė bei moralinė atsakomybės.

Jei įtarimų sukėlusiams viceministrams būtų keliamos baudžiamosios bylos, tada be konkrečių įrodymų, žinoma, – nė iš vietos. Bet juk šiuo atveju viceministrų, kurių reputacija suabejota, kol kas niekas nesodina į teisiųjų suolą. Todėl čia svarbūs ne tik „geležiniai įrodymai“, bet ir „nerimo sukėlę įtarimai“. Koks tikrasis valstybės interesas: ar metų metus bylinėtis teismuose, ar kuo greičiau abejonių sukėlusį viceministrą pakeisti tuo, kuris apgautas bent jau mažesniais įtarimais?

Šią temą liepos 14-ąją per LRT televiziją įdomiai analizavo televizijos žurnalistas Edmundas Jakilaitis. Į diskusiją „Kokių pokyčių tikėtis antrąjoje D. Grybauskaitės kadencijoje?“ buvo pakviesti socialdemokratų, darbiečių, konservatorių ir liberalų atstovai. Deja, ne visi politikai norėjo suvokti, koks tikrasis valstybės uždavinys.

Ypač socialdemokratų atstovas Algirdas Sysas abejojo, ar šalies vadovė turi teisę tokiomis priemonėmis rūpintis kadrų politika Vyriausybės jurisdikcijai priklausančiose ministerijose.

Taip pat būta klausimų, ko vertos mūsų slaptųjų tarnybų rašomos pažymos, ar mūsų „džeimsai bondai“ neblefuoja, tvirtindami turį kompromituojančių faktų apie beveik dešimt viceministrų, ar netape smulkmeniškai įtarūs, visą dėmesį nukreipdami ne į ministrus, o į viso labo jų pavaduotojus – viceministrus?

Šie klausimai – irgi svarbūs. Bet jie neturėtų užgožti tikrojo valstybės intereso.

Lietuviai minėjo Dariaus ir Girėno skrydį

Atkelta iš 1 psl.

Kun. Gediminas Keršys savo pamoksle iškėlė lakūnų didvyriškumą. Šv. Mišių metu giedojo parapijos choras, vadovaujamas Pauliaus Jankausko. Po Mišių minėjimas buvo tęsimas parapijos salėje. Minėjimo pradžioje buvo prisimintas monsinjoras Alfonsas Svarinskas – jo didvyriška laikysena bei pasiaukojimas Lietuvai ir kova prieš blogį. Leonas Gogelis, kalėjęs kartu su Alfonsu Svarinsku, pasidalino savo prisiminimais. Rimantas Gurauskas pristatė neseniai Lietuvoje sukurta filmą apie Darių ir Girėną. Filme buvo pavaizduotas Dariaus ir Girėno skrydis ir išryškinta jų auka Tėvynės labui. Kokybiškai ir profesionaliai paruoštas filmas buvo entuziastingai žiūrovų priimtas.

Minėjimas buvo sėkmingas – gau-

sus dalyviais, dalykiškas ir neišstėtas. Prasmingai buvo paminėti mūsų didvyriai ir jų žygdarbis. Minėjimą suor-

ganizavo Lietuvių inžinierių ir architektų sąjunga, VDSR nariai ir Amerikos Lietuvių Taryba.

„Draugo“ info

Lietuva atsisveikino

Atkelta iš 1 psl.

Anot jo, A. Svarinskas kovojo ne su asmenimis, bet su blogiu, kuris tūno tuose asmenyse. Arkivyskupo teigimu, monsinjoras niekada nesmerkė ruso ar kitokią orientaciją turinčio asmens, jis kovojo su komunistų neštomis blogybėmis, pasisakė prieš žmogaus prigimtį žeminančius dalykus.

„Tai buvo nenuilstantis kovotojas su blogiu. Ir nereikia stebėtis, kad monsinjoras Alfonsas nenustojo iki mirties kalbėti apie kovą“, – sakė S. Tamkevičius.

Monsinjoras A. Svarinskas, eidamas 90-uosius metus, mirė ketvirtadienį, liepos 17 dieną. Jis palaidotas Ukmergės Dukstynos partizanų kapinėse.

DRAUGAS

(USPS–161000)

THE LITHUANIAN WORLD-WIDE NEWSPAPER

Published on Tuesday, Thursday and Saturday except legal Holidays, Jan. 2nd, and Dec. 26th by the Lithuanian Catholic Press Society, 4545 W. 63rd Str., Chicago, IL 60629–5532. Tel.: 773–585–9500. Fax.: 773–585–8284

Periodical class postage paid at Chicago, IL and additional mailing offices. Subscription Rates: \$150.00. Postmaster: Send address changes to

Draugas – 4545 W. 63rd Street, Chicago, IL 60629–5532

GARBĖS PRENUMERATA \$250.00

JAV – metams \$150.00 • 1/2 metų \$80.00 • 3 mėn. \$57.00

Pirma klase: kasdien – \$340.00 • visos savaitės \$240.00

Kanadoje (USD): – metams \$390.00 • 1/2 metų \$210.00 • 3 mėn. \$110.00

Užsakant į Lietuvą ir kitas užsienio šalis oro paštu – metams \$615.00 • 1/2 metų \$315.00

Į Lietuvą reguliariu paštu – metams \$120.00 • 1/2 metų \$66.00

TIK ŠEŠTADIENIO LAIDA

JAV – metams \$95.00 • 1/2 metų \$70.00 • 3 mėn. \$48.00

Kanadoje (USD) – metams \$150.00 • 1/2 metų \$120.00 • 3 mėn. \$75.00

Užsakant į Lietuvą ir kitas užsienio šalis: oro paštu – metams \$220.00 • 1/2 metų \$120.00

Į Lietuvą reguliariu paštu – metams \$70.00

Mažindami pašto išlaidas, pakvitavimų už prenumeratą nesučiame.

„Draugo“ prenumerata yra mokama iš anksto.

Administracija dirba kasdien, nuo 8:30 iki 4:30, šeštadieniais nedirba.

Redakcija dirba kasdien, nuo 7:00 iki 3:00, šeštadieniais nedirba.

Vyriausioji redaktorė –

Ramunė Lapas

vyr. redaktore@gmail.com

Kultūrinio šeštadienio priedo redaktorė –

Renata Šerelytė

rainbow.vilnius@gmail.com

Redakcija už skelbimų turinį neatsako. Skelbimų kainos atsiunčiamos gavus prašymą, ką nors skelbti. Redakcija straipsnius taiso savo nuožiūra. Nenaudotų straipsnių nesaugoja. Siunčiant prašome pasilikti kopiją.

El. paštas:

redakcija@draugas.org

skelbimai@draugas.org

administracija@draugas.org

Algirdas Kaušpėdas:

„Į Ameriką sugrįžtu po 22 metų pertraukos ir turbūt jos nepažinsiu“

ALGIS VAŠKEVIČIUS

Grupė „Antis“ ir jos vadovas Algirdas Kaušpėdas Lietuvos Atgimimo metais buvo tapę kovos už laisvę simboliais. Pirmasis grupės koncertas surengtas dar 1984-ųjų pabaigoje, tad šiemet, minint grupės 30-metį, didžiausiose Lietuvos arenose vyks jubiliejiniai koncertai. O prieš tai Algirdą Kaušpėdą bus galima pamatyti Amerikoje ir Kanadoje, kur jis surengs keletą susitikimų ir koncertų. Pats svarbiausias vyks rugpjūčio 23-ąją, minint Baltijos kelio 25-erių metų sukaktį – jis rengiamas Čikagoje, Daley Plaza.

Prieš kelionę į Ameriką A. Kaušpėdas maloniai sutiko pasikalbėti su „Draugu“ ir papasakoti, ko gali tikėtis į susitikimus Čikagoje, kituose Amerikos miestuose, o po to Toronte ir Montrealyje (Kanada) atėję klausytojai. Kartu jis papasakojo, kaip gimė šių pasirodymų idėja ir ką pats veikė tada, prieš 25-erius metus.

„Antis“ ir jos vadovas A. Kaušpėdas tapo populiariu po festivalio „Lituanica’86“ ir muzikinio filmo „Kažkas atsitiko“. Pasiskelbė „perestroikos“ grupe, jie daug koncertavo po Lietuvą, žadino Atgimimo idėjas, aktyviai padėjo Sąjūdžiui, dalyvavo Roko maršuose per Lietuvą, daug koncertavo Vakarų Europoje (Vokietijoje, Prancūzijoje, Italijoje, Austrijoje), lankėsi ir Jungtinėse Amerikos Valstijose, kur dalyvavo New York „New Music Seminar“. 1989 metais grupė dalyvavo „Festival Interceltique de Lorient“ Prancūzijoje, kuriame pasirodė vietoje festivalį neatvykusios tuo metu neseniai susibūrusios garsios airių grupės „The Cranberries“.

Aštriais, metaforų pilniais tekstais grupė drąsiai pašiepė sovietinį režimą, biurokratiją, miesčioniškumą. Šias idėjas pabrėžė teatralizuoti koncertai ir Algirdo Kaušpėdo pamėgtas „zombiškas“ įvaizdis. Muzikos kritikai pastebė, kad savo muzikoje „Antis“ sujungė naujosios bangos energiją ir kritiškumą su artroko ir džiazroko muzikinėmis idėjomis.

Po koncertinio turo po Ameriką 1990 metais grupė A. Kaušpėdo iniciatyva išsiskirstė, vėliau kelis kartus sugrįžo su koncertais. 2007 metais „Antis“ atsikūrė, kai jos muzikantai įrašė albumo „Ančių dainos“ kūrinius. Šis albumas prekyboje pasirodė gruodžio viduryje ir, padovanojęs hitus „Mes rimti!“, „Buržujus“, „Auksinis Buda“ ir „Girtuoklis“, tapo sėkmingiausiu „Anties“ diskografijoje – jis parduotas 7,000 vienetų tiražu. 2008 metų rugsėjo 7 dieną Vilniuje Katedros aikštėje grupės koncertą stebėjo 30,000 žiūrovų.

Pernai grupė su nauja programa koncertavo didžiausiuose šalies festivaliuose ir metų pabaigoje išleido albumą „Baisiai džugu!“, taip pat koncertinį albumą „2xANTIS“. Radijo stotis pasiekė naujos dainos „Žaislas“ bei „Muzika“ (pastarajai grupė išleido koncertinį vaizdo klipą), o muzikos apdovanojimuose M.A.M.A. „Antis“ laimėjo metų roko/alternatyvos nominacijoje bei buvo apdovanota už nuopelnus lietuviškai muzikai. A. Kaušpėdas išleido „Anties“ tekstų knygą „Antiška“ ir pradėjo rengtis jubiliejiniais 30-mečio koncertams.

„Prieš 30 metų, ‘Anties’ gyvavimo pradžioje susibūrėme, nes visi siekėme to paties tikslo, pranašavome Lietuvos laisvę, bet jau tada reagavome į grėsmes mūsų šaliai ir dainavome ‘Zombiai atrieda atidunda’. Praėjus daugeliui metų grėsmę pamiršome, aptingome ir nė nepastebime, kad aplink mus ir vėl telkiasi vis daugiau įvairių zombių: istorinių, sisteminių ar kibernetinių. Nusprendėme vėl garsiai prabilti apie šią bundančią grėsmę“, – sakė apie artėjančius koncertus A. Kaušpėdas.

Pasak „Anties“ vadovo, nuo išorinių ir vidinių priešų, kurie kėsina į ramius lietuvių gyvenimus, galime gintis tik pažinę ir nugalėję savo vidinius zombius.

„Sieksime, kad ‘Anties’ rengiami koncertai stiprintų lietuvių pasitikėjimą savimi, savo šalimi, ugdytų istorinį supratimą. Daug vilčių dedame ir į jaunąją kartą. Norime pažadinti jaunimą ir jo patriotiškumą. Todėl jau artimiausiu metu kviesime diskutuoti apie Lietuvos simbolių atgaivinimą ir kūrybiškai prisidėti prie įvairių edukacinių užsėmi-

A. Kaušpėdas po valstybinio apdovanojimo Prezidentūroje. Prezidentūros nuotr.

A. Kaušpėdas Pasaulio lietuvių susitikime panaudojo savo „zombišką“ įvaizdį. A. Vaškevičiaus nuotr.

mų“, – teigė jis.

A. Kaušpėdas – architektas, 1990–1992 metais jis buvo Lietuvos televizijos direktorius. Nuo 1993 m. Jis yra bendrovės „Jungtinės pajėgos“ direktorius, pastatė gyvenamųjų namų Lietuvoje, Vokietijoje, Danijoje, Norvegijoje, sukūrė kartotinių gyvenamųjų namų projektų pardavimo sistemą „Jungtinių pajėgų namai“.

2012 metais A. Kaušpėdai buvo suteiktas Vilniaus miesto garbės piliečio vardas už jo veiklą Sąjūdžio laikais ir patriotizmo skatinimą tarp jaunimo. Jis tapo dešimtuoju šio miesto garbės piliečiu.

„Renginio Amerikoje idėją pasiūlė ir remia Lietuvos ambasada, ir man tai pasirodė įdomu bei svarbu. Labai laikiu susitikimų su lietuviais, vietos bendruomenių žmonėmis, nes Amerikoje nebuvau 22-jus metus ir turbūt per tą laiką ji labai pasikeitė. Šįkart atvažiuoju vienas, nes atvežti visą ‘Antį’ būtų labai brangu. Svarbu tai, kad atvykstu paminėti Baltijos kelio 25-erių metų sukaktį, nes tas renginys kiekvienam įsirėžė į atmintį visam gyvenimui“, – pasakojo A. Kaušpėdas.

Apie tai, koks tai bus renginys, šiomis dienomis A. Kaušpėdas tarėsi su „Dainavos“ choro vadovu Dairiumi Polikaičiu, kuris kartu su choru buvo atvykęs koncertuoti Dainų šventėje. Abu jie buvo susitikę ir Lietuvos prezidentūroje, kur Lietuvos prezidentė Dalia Grybauskaitė Valstybės dienos proga įteikė valstybinius apdovanojimus už nuopelnus Lietuvai ir šalies vardo garsinimą pasaulyje. Tokius apdovanojimus šiemet be dar maždaug 40 Lietuvos bei užsienio piliečių gavo ir A. Kaušpėdas bei D. Polikaičiai.

„Anties“ koncertas 1990 m. Čikagoje

Jono Kuprio nuotr.

„Susitarėme, kad kartu su ‘Dainavos’ choru padainuosime penkias ar šešias dainas, o su vietos lietuviais pasidalinsiu savo išvalgomis, kad tas ‘zombiškas’ įvaizdis nėra vien tik žaidimas, o tam tikras išpėjimas apie aplink tvyrančias grėsmes. Žinoma, jei bus paklausimų, galėsiu papasakoti ir apie ‘Anties’ veiklą žadinant Lietuvą, siekiant Nepriklausomybės, prisiminsiu ir tą 1989 metų rugpjūčio 23-ąją kartu su tūkstančiais kitų žmonių stovėjome susikabinę rankomis Baltijos kelyje kažkur netoli Ukmergės“, – sakė muzikantas.

A. Kaušpėdas 1988–1990 m. aktyviai dalyvavo Lietuvos Persitvarkymo Sąjūdžio veikloje, buvo jo Inicijatyvinės grupės narys, Sąjūdžio tarybos narys, Kauno iniciatyvinės grupės narys ir tarybos narys.

„Man labai svarbu papasakoti žmonėms apie tai, kokios nuotaikos tada buvo, koks stiprus buvo laisvės siekimas, kokie vieningi buvome. Manau, kad tai rūpi ir tautiečiams Amerikoje bei Kanadoje. Mano patirtis leidžia apie tai šnekėti bei pasidalinti savo prisiminimais bei pastebėjimais“, – sakė pašnekovas.

Po 22-ejų metų į Ameriką sugrįžtantis A. Kaušpėdas sakė, kad tai bus ir susitikimai, ir prisiminimai, ir dainos, ir kartu jo poilsis, nes pastaruoju metu atlikėjas ryškiai matomas Lietuvos gyvenime. Tą pačią dieną, kai jis skaitė pranešimą Pasaulio lietuvių jaunimo suvažiavime Prienų rajone, jau vakarop išvyko į dainuojamosios poezijos festivalį „Akacijų alėja“ netoli Kauno esančioje Kulautuvoje, kur entuziastingai sutiktas tūkstančių žiūrovų skaitė savo knygos „Antiška“ ištraukas bei bendravo su į festivalį atvykusiu legendinės Rusijos grupės „Mašina Vremeni“ vadovu Andrejumi Makarevičiumi.

TELKINIAI

Dvasinių pareigų laukuose piktžolės neauga!

ALDONA KRIŠTOLAITIS

1990-ųjų lapkritį lėktuvui nusileidus Midway oro uoste, anapus Atlanto palikta niūri šlapdriba, nuo žiemiškų sniego dribsnių jau spėjusi susipurvinti žemė. Neįprastai vėlai prasidėjęs rytas Čikagoje buvo saulėtas, puikavosi plevenančiais paties Kūrėjo nuspalvintais, pamazu skainiojamais lapais. Galvoje tukseno klasiko poeto eilutė „voratinkliai draikės be vėjo...“ Iš tikrųjų nei vėjo, juolab voratinklių nepastebėta. Bet ne į grybautę gi atvykta! Einu sau 69-u Lithuanian Plaza vieškelio pasidabinusi tomis pačiomis skrydžio per vandenyną drapanomis: sunkus vilnonis klostytas (!) sijonas, pačios nusimegta metrinė šerpė, vilnonė kepurė, kailinės pirštinės, – dešimt svarų be mažiausios abejonės! Toks apdaras, aišku, kreipė aplinkinių dėmesį, tuo tarpu mane stebino šortus mūvinčių vyriškos lyties atstovų tankiai suvešėję kojų plaukai. Sutiktieji palankiai šypsojosi, bet, supratusi, kad kažko svarbaus nesuprantu, dėl visa ko vilnų kolekciją nusimečiau. Lauke tašyk buvo 65 °F.

Nuo tada nepalioviau stebėtis, kaip stipriai šiapus išvystytas sveiko proto dėsniš, patariantis kiekvieną dieną išgyventi, orientuojantis į aplinkos (ar oro) padiktotas sąlygas.

Pakeliui sutikta tikra (!) vienuolė, taisyklinga lietuvių kalba ištarusi „laba diena“, nutipeno tolyn. Iš nuostabos vos nenukritau, – abitą vilkinti, lietuviškai kalbanti, malonaus veido vienuolė – čia, Čikagoje?! Daug vėliau, sužinojusi kur vienuolių esama ir daugiau, mėgau apeiiti jų motiniškus 67-ojo kelio namus, pro pinučių tvorą atminties juoston įrašydama užtvoryje pamatytas skulptūras, kryžius bei kitokius statinius. Kartais matydavau prie apšviestos Marijos suklupusią seselę vienuolę. Kol užsnigo...

Vėliau atsirado progų ir pabendrauti su seselėmis ir kreiptis ieškant užtarimo ar patarimo, pagalbos sau ar kitam.

Prisimenu kasmetines seselių gegužines. Daugybė gražiai išdėliotų aukojamų rankdarbių, mažmožių, kitų daiktų didžiulėje salėje ir sodo takuose sustatytų stalelių. O prie įvažiavimo kieman, mašinų stovėjimo aikštės kairėje pusėje, ant išpuodingo dydžio stalų puikuodavosi pačių seselių kepti gardėšiai. Visų mėgta gausi laimikiais loterija, knygų išpardavimas, koncertai (čia išgirdome gabius jaunuolius – Strolią ir Daugirdą), bendros visų dar vaikystėje išmoktos lietuvių liaudies dainos. Marios maloniai laiką leidžiančių žmonių, kryžstaujančių vaikų, laimingų kaimynystėje gyvenančių kitataučių. Tame aplinkos margumyne visados gyvai sukosi besišypsiančios, išskirtinai tvarkinga, asketiška apdarą vilkinčios vienuolės.

Seselas galėjai sutikti Marijos mokyklos Auditorijoje, kai ten vyko Čikagos Lietuvių operos pastatymai, koncertai, Vasario 16-osios minėjimai. Pasiaukojančiai jų dirbta ir pačioje Marijos gimnazijoje – joje mokėsi daug mano sutiktų pažįstamų, draugių, jų vaikų ir artimųjų.

Sako jas buvus griežtomis ir reikliomis. Neabejoju! Mano gimtajame Alytuje, darželyje, į kurią buvau įrašyta prieš pat mokyklą (socialiai subręsti, priprasti prie vaikų, išsiugdyti bent minimalų kolektyviškumo jausmą) auklėtoja dirbo prieškario vienuolė, bet be abito! Truputį griežta, nes popietinio poilsio metu vaikų miegą reguliuodavo, rankoje laikydama ilgą liniuotę. Uždury kantriai išklausiusi mano „nekalta“ vai-

siais Lietuvos Gudelių kaimo tikinčioje šeimoje gimusi Kazimiera Kaupaitė, penkta dukterė iš vienuolikos vaikų, 17-os būdama pirmą kartą perplaukė Atlanto vandenį, aplankė brolių kunigą Antaną ir susipažino su pašventusiomis save Dievui vienuolėmis. Mintis, jog, būdamos mokytojomis, vienuolės galėtų pasitarnauti, mokydamos ir auklėdamos šimtus ir net tūkstančius vaikų, tampa siektinu tikslu, aiškia nuoroda ateičiai.

Neįtikėtina, bet akivaizdu, kad dvidešimtmėte Kazytė, meilės Dievui ir žmonėms įkvėpta, neišduoda viltimi pastiprintos drąsios svajonės kada nors įkurti lietuvišką vienuoliją. Tam tinkmiausia vieta jai pasirodė Amerika, pasirinkta misija – auklėjimas, tikėjimas, pagalba. Kaip daug vėliau pasakys pati Kazimiera, „viltis – tai įsitikinimas, jog Dievo kelias, Dievo planas yra skirtas mūsų gėriui ir nuves mus pas Jį, nesvarbu, ar mes pajėgiame teisingai matyti tą kelią, ar ne“.

Istorinę 1907-ųjų rugpjūčio 29-ąją Kazimiera Kaupaitė, apsilvilkusi religinį abitą, tapo naujoke. Drauge su kitomis savo globėju pasirinkusios tėvynės Lietuvos Šventąją Kazimierą, pasuko dvasines pareigas žadančiu keliu, įsitikinusios, kad „jei mes darysime viską, ką pajėgiame, Dievas būtinai ateis mums padėti“.

Taip Bažnyčioje gimė nauja Seserų Kazimieriečių kongregacija – pirmoji lietuvių kilmės vienuolija Amerikoje.

Kunigo Antano Staniukyno (tai jo, jaunučių vienuolių dvasios vadovo statula seselių sode iširašė atmintin, kai andai vogčiomis žvelgiau pro pinučių tvoros raizginį!) suburtos – Motina Marija Kaupaitė ir bendrininkės, siekdamos katalikiškai auklėti imigrantų vaikus, patarnauti jų šeimoms ir rūpintis vargstančiais, veiklą pradėjo Penssylvanijoje, o „...vienuolijai išaugus, seserų vadovavo 50 lietuvių parapijų mokyklose rytų Amerikoje, šešiose gimnazijose, trijose ligoninėse, dviejuose senelių globos namuose ir misijoje New Mexico valstijoje. Marijos gimnazija (anksčiau Šv. Kazimiero akademija 1911–1925 m.) ir Šv. Kryžiaus ligoninė (1922 m.) kartu su seserų motiniškais namais (1911 m.), sudaro vienuolyno sudybą Čikagoje. Ilgainiui išitvirtinta ir Lietuvoje (iš leidinio „Lietuvių kultūrinis paveldas Amerikoje“, 2009, psl. 132).

Būdama Kazimieriečių vienuolyno vadove Motina Marija daug laiko skyrė dvasinių pamokymų kūrimui. Po rašytai bendruomenės narėms mėnesiniais laiškais visuomet pasirašydavo

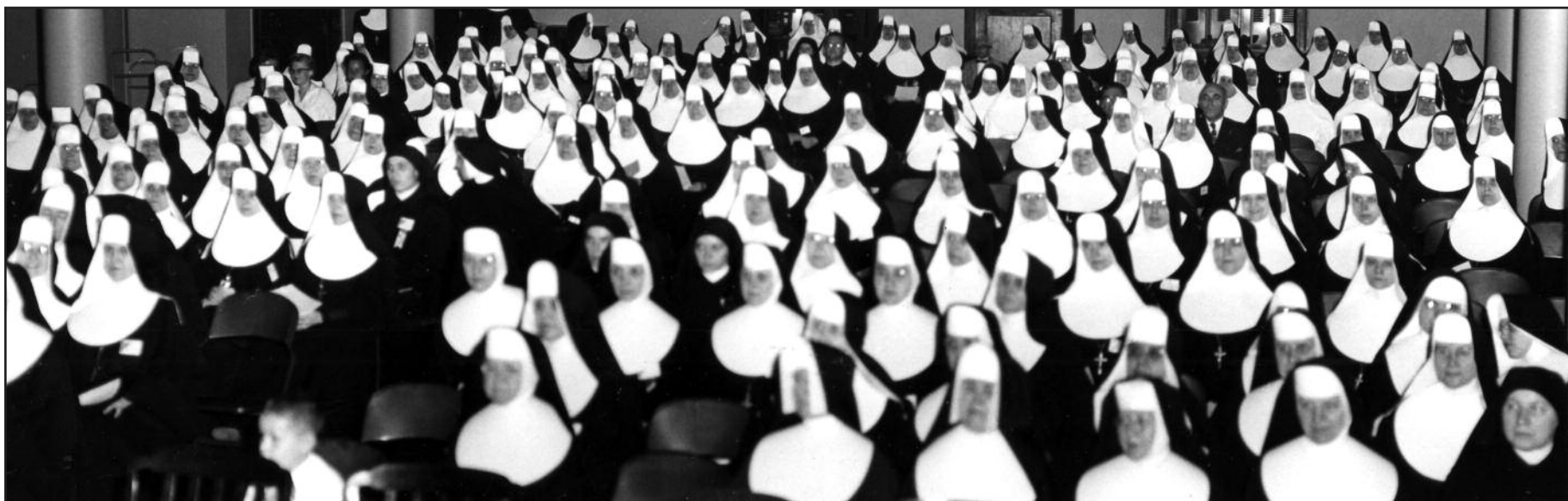
A. Krištolaitis nuotraukų koliažas

kiškai drausminančią „balabaiką“ (lyja lietus per pačius pietus, kas pirmas prakalbės, visą bačką varlių suės) bei šešiamečių kolegų prunkštimą, cypčiojimą, auklėtoja pergalingai įžengdavo vidun ir, sustojusi ties mano sudedama lovele, paleisdavo liniuotę į darbą...

Metams slenkant su Čikagos seselėmis, jų darbais ir veikla susidurta šimtus kartų. Tytutėliai su niekuo nepasitarus, niekieno neatsiklausus suteikiau joms visoms *kasdienybės misionierių* vardus.

1976-ųjų birželio 9 d. jas palaimino ir pravažiuojančio Kalifornijos gatve popiežiaus Jono Pauliaus, šiais metais paskelbto šventuoju, ranka.

...Neįtikėtina, bet akivaizdu, kad 1880-ai-

Ketvirtasis Lietuvių seserų instituto suvažiavimas, Pittsburg, PA

„Draugo“ archyvo nuotr.

– Jus mylinti Motina Marija: „Nesvarbu, kur jūs gyvenate: vietovėse, kurias supa rami, taikinga gamta, ar kukliuose nameliuose, pasimetusiuose tarp didmiesčio daugiaaukščių pastatų, apsuptuose šiurkštaus triukšmo ir visokių neramumų... Aš įsivaizduoju, jog jūs visi keliaujate drauge kaip tikinčiųjų bendruomenė, todėl linkiu jums didelės Dievo meilės ir vilties, kuri gimsta iš meilės. Ieškokime Kelio į Jo meilę, ir Jis taps mus visus jungiančios jėgos regima grandimi.”

Palaimintasis Jurgis Matulaitis daugiau nei prieš šimtą metų savo rašytuose „Užrašuose“ pateikė išvalgiu kelrodžiu buvusį, ne mažiau svarbų ir dabar sakinį: „Dievo visa širdimi ieškodami ir jo Šv. Bažnyčiai tarnaudami visomis jėgomis, tuo pačiu geriausiai patarnausime ir žmonijai, ir visumenei, ir tautoms”.

Nors akivaizdu, bet neįtikėtina, kad 2014-ųjų birželio 22 d. per Devintines parapijos aplinkraštyje galėtų atsirasti skelbimas, kurio antraštė patvirtintų – su seselėmis atsisveikinama. Bet atsirado.

Marquette Parko Švč. Mergelės Marijos Gimimo bažnyčioje buvo aukojamos atsisveikinimo šv. Mišios ir klebonas Jaunius Kelpšas, suvėręs nekasdieniškų žodžių virtinę, padėjo seserims kazimierietėms už daugelį metų trunkančią draugystę (ryšys su Švč. Mergelės Marijos Gimimo parapija užsimezgė, kai dar nebuvo pastatyta bažnyčia ir Mišios buvo laikomos seselių vienuolyne!), už rodytą ištikimybės ir meilės Eucharistijai pavyzdį, einant vieninteliu tiesiu tikėjimo, leidžiančio vadintis Dievo vaikais, keliu.

Ar dirbtų drauge, ar pavieniui, seserys kazimierietės visada pasauliui kalbėjo apie viltį ir džiaugsmą, patiriamus, kai gyvenama tikint, kai tampa meilės, užuojautos, pagalbos teikėjais, nuolat degančios pašaukimo liepsnos nešėjais. „Vien tik duoti nepakanka; mes visada turime atiduoti viską, ką mes turime geriausio. Netgi nesvarbu, kiek duodama, bet svarbu vertė to, ką mes duodame” (Motina Marija).

Iškilmingų atsisveikinimo pietų parapijos salėje metu gražus būrelis žvalių seselių džiaugėsi gautais rožių žiedais ir atsisveikinti atėjusiais, prie kurių, metams bėgant, vienaip ar kitaip buvo prisiliesta, – jei ne širdimi, tai akimis. Prasilenkiant.

Visus paliečia metų našta, sąlygų pasikeitimas. Apie nelabai dar aiškų ateities vaizdą ramiai, bet gaudžiai, kalbėjo vienuolyno vyresnioji, seselė Regina: „Motiniškas namas yra mūsų šventa vieta, kur Garbingoji Dievo Tarnaitė Motina Marija Kaupaitė, mūsų steigėja, praleido didžiąją savo religinio gyvenimo dalį, vieta, kurioje mes visos padarėme įžadus religiniam gyvenimui. Gaila skirtis, bet – esame 66 seserys. Amžiaus vidurkis – 81-eri. Tik šešios seselės, kurioms mažiau kaip 70 metų. Pusiau apgyvendintas namas mums yra per didelis...” Daug neaiškumų laukia ateityje, tačiau viena yra aišku – Kongregacija gyvuos ir tęs savo darbus. Vis prisimename Motinos Marijos žodžius: „Gerom intensijom pastiprinta, nesvarbu, kur esi ir ką veiki, vis prisimink – Dievas yra čia”. Vėliau kalbėjusių buvo daug, ir žodžių – daug, ir linkėjimų nepagailėta, bet visus juos sudėjus į pabaigos užsklandą išvada būtų tokia: kur seserys kazimierietės benukeliaus, kokius darbus dar atliks, jos liudys Dievo buvimą pasaulyje, Evangelijos vertę, kuri yra didesnė už bet kokius turtus.

Lemonte draugiškai sugiedota „Tautiška giesmė”

Šią vėliavą prieš 70 metų savo rankomis iš lietuviškos vilnos pasiuvo Sofijos Jelionienės motina D. Kavaliauskienės nuotraukos

DALIA KAVALIAUSKIENĖ

Liepos 6 d. Lemonte, (IL) prie Pasaulio lietuvių centro esančio kryžių kalnelio įvyko Valstybės (Lietuvos karaliaus Mindaugo karūnavimo) dienos paminėjimas, kurį surengė JAV LB Lemonto apylinkės valdyba.

Rinkosi tautiškai pasipuošę lietuviai

Sekmadienį, po šv. Mišių Lemonte esančioje Palaimintojo Jurgio Matulaičio misijoje, kurių metu buvo palaimintos visos į jas atneštos Lietuvos Respublikos vėliavos, lietuviai nesi-skirstė po namus, bet susirinko į mitingą ir „Tautiškos giesmės” giedojimą. Paminėjime dalyvavo nemažas būrys lietuviškais tautiniais kostiumais pasipuošusiųjų, o tie, kurie jų neturėjo, atsinešė trispalves vėliavas, moterys pasidabino gintarais, vyrai pasirišo lietuviškais raštais austus kaklaryšius.

Susirinkusius pasveikino JAV LB Lemonto apylinkės valdybos pirmininkė Violeta Valaitytė, kuri, kaip ir kitos renginio vedėjos, vilkėjo lietuvišką tautinį kostiumą, tuo rodydamos pavyzdį tautiečiams, kaip reikia puošti lietuviškų švenčių metu.

Violeta Valaitytė susirinkusiems kalbėjo:

„Labai džiugu, jog mūsų susirinko tiek daug, kad kartu paminėtume Valstybės dieną, kad prisimintume šią svarbią dieną Lietuvos istorijoje, juk tai diena, kurią buvo karūnuotas vienintelis Lietuvos karalius Mindaugas. Mes džiaugiamės, kad galime kartu su visais lietuviais atšvęsti šią

svarbią Lietuvai datą. Kartu su mumis pažymėti šią dieną atvyko Lietuvos generalinio konsulato Čikagoje darbuotojų delegacija, kuriai vadovauja pirmoji sekretorė Laura Dilytė-Butkienė. Konsulato darbuotojai į renginį atvyko kartu su savo šeimomis. Esame už tai jiems labai dėkingi.

Dar noriu paminėti, kad tarp vėliavų, kurias čia matome, yra viena ypatinga. Ypatinga tuo, kad ją lygiai prieš 70 metų savo rankomis iš lietuviškos vilnos pasiuvo Sofijos Jelionienės motina. Kai išgirdau šios vėliavos istoriją, mane ji labai sujaudino ir galvoju, kad ne veltui ji tuo metu kartu su šeima atkeliavo sunkų ir ilgą kelią iš Lietuvos į Ameriką. Dėkoju Sofijai, kuri atnešė tą istorinę vėliavą į mūsų minėjimą.”

Nijolė Stančiauskienė trumpai papasakojo susirinkusiems apie Lietuvos karalių Mindaugą ir apie istorinę jo karūnavimo dieną. Ji sakė, kad Mindaugas buvo asmenybė, pranokusi savo

epochą politine strategija, mentalitetu ir dvasine jėga. Didžiausias jo nuopelnas buvo tai, kad jis sugebėjo suvienyti visus mažus Lietuvos kunigaikščius į vieną valstybę. Mindaugo karūnavimas 1253 m. liepos 6 d. anuomet reiškė ir Lietuvos, kaip valstybės pripažinimą Europoje ir visame pasaulyje. Mindaugo ir Lietuvos krikštas taip pat pasitarnavo šalies švietimui ir kultūrai.

Roma Žiūraitytė-Lange perskaitė Justino Marcinkevičiaus eilėraštį „Dainuoju Lietuvą”.

Konsulato darbuotojai pakvietė visus į renginį Čikagos centre

Po to kalbėjo Lietuvos generalinio konsulato Čikagoje pirmoji sekretorė Laura Dilytė-Butkienė. Ji sakė:

„Labai džiugu, kad Lietuva yra tradicijų šalis ir mes puoselėjame ne tik senąsias savo tradicijas, bet net ir kuriame naujas. Tai gerai įrodo ši himno giedojimo šventė. Kiekvienais metais lietuviai visame pasaulyje susirenka kartu, kad sugiedotų Lietuvos tautinę giesmę ir kaskart ji suskamba vis garsiau ir garsiau. Noriu jums priminti dar vieną šventę, kurią kviečiame švęsti kartu šių metų rugpjūčio 23 d.

Prieš 25 metus trijų Pabaltijo valstybių žmonės susikibo rankomis Baltijos kelyje ir išsakė savo žodį, kad nori būti laisvi. Praėjus 25 metams norime šią istorinę dieną paminėti Čikagos centre. Kviečiame visus lietuvius rugpjūčio 23 d., šeštadienį, 3 val. p. p., atvykti į Daley Plaza, kur vyks šventė tai dienai paminėti. Į aikštę susirinks visų Pabaltijo valstybių žmonės, kad išsakytų pasauliui, kaip svarbu išsaugoti savo valstybės laisvę.”

Susirinkusieji kartu sugiedojo Lietuvos himną, pasidžiaugė savo vieningumu.

Po to apylinkės pirmininkė Violeta Valaitytė pranešė, kad rugpjūčio 23 d. valdyba organizuos bendrą nuvykimą autobusu į Daley Plaza vyksiančią šventę. Dėl iš ankstinio registravimo ir bilietų šiai kelionei laukite informacijos spaudoje.

Vėliau visi susirinkusieji buvo pakviesti pasivaikšinti pyragais ir šakociu, kuriuos atvežė svečiai iš LR generalinio konsulato Čikagoje ir kavute. Bendravo, net pasveikino vieną iš aktyviausių apylinkės narių Praurimę Ragienę su gimtadieniu, sugiedodami jai „Ilgiausių metų”.

Susirinkusieji kartu sugiedojo Lietuvos himną

Visuotinė enciklopedija

– Lietuvos atminties įprasminimui

Prezidentė Dalia Grybauskaitė susitiko su „Visuotinės lietuvių enciklopedijos“ mokslinės redakcinės tarybos nariais ir leidėjais. Paskutinio, 25-ojo, enciklopedijos tomo išleidimo proga valstybės vadovė jiems įteikė padėkos raštus už prasmingą darbą įgyvendinant ilgametį mokslinį informacinį Lietuvos projektą.

Pasak Prezidentės, 25-asis „Visuotinės lietuvių enciklopedijos“ tomas užbaigs visai Lietuvai reikšmingos enciklopedijos leidybą ir prasmingą mūsų valstybės istorinės atminties etapą.

„Pasinaudokime sparčiai tobulėjančiomis informacinėmis technologijomis ir sudarykime galimybes enciklopediją skaityti visiems. Linkiu jums įgyvendinti ambicingą, bet labai reikalingą enciklopedijos skaitmenizacijos projektą ir atverti jos turinį visame pasaulyje esantiems lietuviams“, – sakė šalies vadovė.

„Visuotinės lietuvių enciklopedijos“ skaitmenizacijos projektą numatoma užbaigti 2020 metais.

Pirmoji lietuviška enciklopedija pradėta kurti XX a. antrajame dešimtmetyje. „Visuotinę lietuvių enciklopediją“ rašė beveik 3 tūkstančiai įvairių sričių mokslininkų. Ją sudaro daugiau kaip 120 tūkstančių straipsnių. 25 enciklopedijos tomuose aprašytos visos Lietuvos gyvenvietės, turinčios daugiau kaip 300 gyventojų, ilgesnės nei 20 km Lietuvos upės, mūsų šalies mokslų daktarai ir profesoriai, pasaulio ir Europos čempionai bei rekordininkai, žymiausi užsienio lietuviai.

Penktadienį, liepos 18-ąją, Mokslo ir enciklopedijų leidybos centras išleido paskutinį – 25-ąją „Visuotinės lietuvių enciklopedijos“ tomą.

Kitų metų pradžioje dar ketinama išleisti atskirą Papildymų tomą, kuriame bus enciklopedijoje vartojamų autentiškų tikrinių vardų ir jų lietuviškų atitikmenų sąrašas, pastebėtų didesnių klaidų atitaisymai.

Mokslo ir enciklopedijų leidybos

Lietuvos vadovė padėjo redakcinės tarybos nariams už jų didelį darbą.

Dainiaus Labučio nuotr.

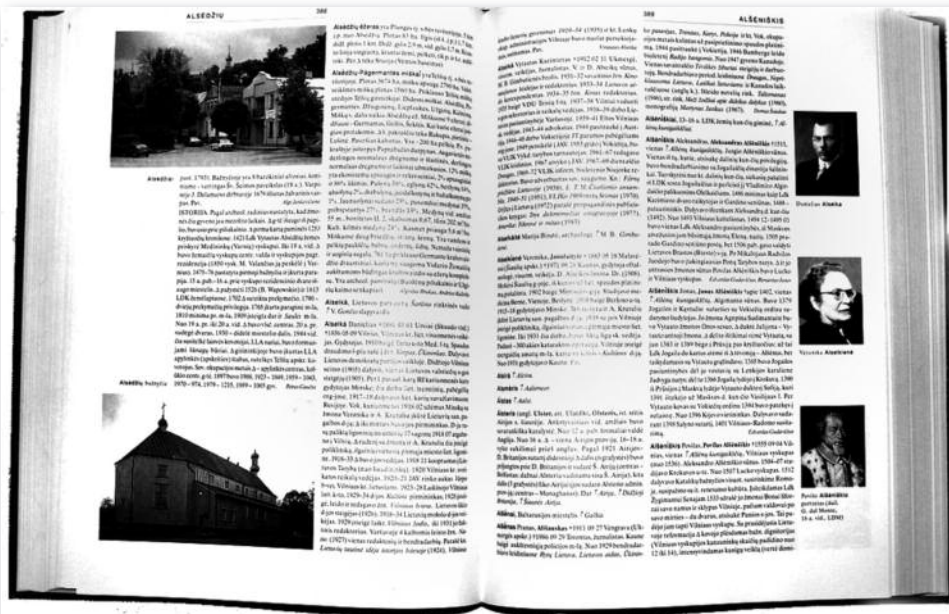
centras toliau enciklopediją planuoja skaitmeninti, šiuo metu vyksta parengiamieji skaitmeninimo darbai, siekiama gauti Europos Sąjungos fondų paramą. Numatoma pristatyti nemokamą, laisvos prieigos enciklopediją, įdiegti paieškos ir filtravimo mechanizmą, sukurti programėles išmaniesiems ir planšetiniams kompiuteriams, atnaujinti ir papildyti straipsnius, atsisakyti sutrumpinimų.

Tikimasi, jog bandomoji skaitmeninė enciklopedijos versija gali pasirodyti po 2 metų.

Dvidešimt penkiuose enciklopedijos tomuose iš viso yra beveik 122 tūkst. straipsnių, iš jų 29 650 – biografiniai, apie 25 tūkst. iliustracijų, 656 žemėlapiai.

Enciklopedijos straipsnius rašė 2 957 autoriai, recenzavo 1 190 recenzentų. Mokslinę redakcinę tarybą sudaro visų mokslo sričių mokslininkai.

„Visuotinė lietuvių enciklopedija“ sukurta pagal vokiškos „Brockhaus“ enciklopedijos formatą.

ELTA

„Draugo“ prenumeratoriai gali skaityti

„DRAUGA“

internete be jokio papildomo mokesčio.

Pageidaujantys turėtų parašyti

apie tai administracijai:

administracija@draugas.org

ir gauti „log in“ bei slaptažodį.

Skaitykite „Draugą“ greičiau!

Siūlome automobilių gabenimą į visas pasaulio šalis, automobilių pirkimą iš visų JAV aukcionų, asmens turto perkraustymą **1-708-599-9680**

ATLANTIC ExpressCorp.

SIUNTINIAI
LIETUVA, LATVIJA, ESTIJA, LENKIJA

Asmeninių siuntų tel.: **708-907-3000**

Siuntinių paėmimas iš namų: **630-774-2136**

SIUNTINIŲ PRIĖMIMO VIETOS

SMILGA 2819 83rd St. Darien, IL 60561 Tel: 630-427-0929

EXCEL INSURANCE 5150 W. Belmont Ave #4, Chicago, IL 60641 Tel: 773-777-4700

ATLANTIC EXPRESS CHICAGO 2719 W. 71 St., Chicago, IL 60629 Tel: 773-434-7919

LITHUANIA PLAZA 9921 S. Roberts Rd., Palos Hills, IL 60465 Tel: 708-599-9866

KUNIGAİKŠČIŲ UŽEIGA 6312 S. Harlem Ave, Summit, IL 60501 Tel: 708-594-5622

RŪTA 6551 South Cass Ave., Westmont, IL 60559 Tel: 630-964-7882

ALWAYS WITH FLOWERS 1138 B S. State St., Lemont, IL 60439 Tel: 630-257-0339

EURUS DELI 22 W. 535 Butterfield Rd., Glen Ellyn, IL 60137 Tel: 630-469-4290

BALALAIKA MUNDELEIN 368 Townline Rd., Mundelein, IL 60060 Tel: 847-566-6660

WONDERS OF NATURE 714 S. Buffalo Grove Rd., Buffalo Grove, IL 60089 Tel: 847-229-9450

BOČIU MENĖ 14911 127th St., Lemont, IL 60439 (Dirba tik savaitgaliais)

Centrinio ofiso adresas.:
8801 S. 78TH AVE, BRIDGEVIEW, IL 60455

Parengė Vitalius Zaikauskas

LIETUVA IR PASAULIS

Didžiausių palankumą išlaiko Prezidentė ir premjeras

Vilnius (BNS) – Gyventojai palankiausiai tebevertina antrą kadenciją neseniai pradėjusią Prezidentę Dalią Grybauskaitę ir šią savaitę iš naujo įgaliojimus dirbti gavusį premjerą socialdemokratų vadovą Algirdą Butkevičių, rodo visuomenės nuomonės apklausos rezultatai.

Palankiai D. Grybauskaitę vertina 63,6 proc. apklausos dalyvių, birželį tokių buvo 66,5 proc., nepalankią nuomonę apie ją turi 18,6 proc. apklaustųjų, birželį jų buvo 17,4 procento.

Be to, dauguma mano, kad Prezidentė geriausiai atstovauja jų interesams. Taip manančiųjų yra 27,2 procento.

Premjero A. Butkevičiaus veiklą palankiai įvertino 61,6 proc. apklaustųjų, anksčiau buvo 60,2 proc., nepalankiai – 16,3 proc. (17,3 proc. balandį). Kad jis geriausiai atstovauja jų interesams, mano 10,9 proc. rinkėjų.

Tuo metu nepalankiausiai gyventojai vertina Lietuvos lenkų rinkimų akcijos vadovą europarlamentarą Val-

demarą Tomaševskį (60,5 proc.), opozicinės Tėvynės sąjungos-Lietuvos krikščionių demokratų vadovą Andrių Kubilių (61,9 proc.) ir Darbo partijos pirmininkę, Seimo vadovę Loretą Graužiniene (48 proc.)

Per pastarąjį mėnesį truputį padidėjo nepasitikėjimas prezidento institucija ir partijomis. Prezidento institucija – trečioji, kuria labiausiai pasitiki gyventojai. Pirmoje vietoje tradiciškai yra ugniagesiai gelbėtojai, jais pasitiki 91 proc. apklausos dalyvių.

Antroje vietoje yra Bažnyčia, ja pasitiki 56,5 proc. apklaustųjų, ketvirtyje – kariuomenė, kuria pasitikį teigė 52,8 proc. apklaustųjų. Toliau eina policija (52,4 proc.), „Sodra“ (48,9 proc.).

Mažiausią gyventojų pasitikėjimą turi teismai (24,4 proc.), Vyriausybė (22,5 proc.), prokuratūra (22,3 proc), Seimas (8,9 proc.) ir partijos (6,5 proc.). Daugiausia apklausos dalyvių sakė, kad nepasitiki Seimu (54,6 proc.) ir politinėmis partijomis (61,7 proc.).

EPA-ELTA nuotr.

Kuriamas Jono Pauliaus II piligrimų kelias

Vilnius (BNS) – Vyriausybė posėdyje šią savaitę patvirtino svarbiausius darbus, kurie bus nuveikti toliau kuriant Jono Pauliaus II piligrimų kelią.

Tarp planuojamų darbų – įvairių šalies bažnyčių, koplyčių, vienuolynų pastatų remonto darbai, Bazilijonų skvero Vilniuje sutvarkymas, taip pat planuojama atnaujinti Kryžiaus kelio stotis Vilniaus kalvarijose, sutvarkyti teritoriją prie Kryžiaus kelio koplyčių Žemaičių kalvarijoje, įrengti to-

lias stotis Kryžių kalne. Pagal šį planą, Kryžių kalne turėtų būti pastatyta ir bažnyčia.

Be kita ko, planuojama įrengti piligrimams dviračių taką nuo Raseinių iki Šiluvos, piligrimų trasą iš Tytuvėnų į Šiluvą į piligrimų centrų Vilniaus Kalvarijose, Pivašiunuose, Lūginėje, kur yra gimęs palaimintasis Jurgis Matulaitis, Krekenavoje.

Taip pat numatoma išleisti proginę monetą, pristatančią Šv. Jono Pauliaus II piligrimų kelią.

Į Kauną mokytis atvyksta pasaulio lietuviai

Kaunas (Kaunas.lt) –Vytauto Didžiojo universitete (VDU) liepos 21 – rugpjūčio 16 dienomis vyks intensyvūs lietuvių kalbos ir kultūros vasaros kursai, kurie į Kauną sukvietė ir pasaulio lietuvius, ir užsienio šalių piliečius, norinčius mokytis lietuvių kalbos bei geriau pažinti kraštą.

„Nuoširdžiai tikime, kad prieš ketvirtą amžiaus bendromis Lietuvos ir išsivijęs mokslininkų pastangomis atkurtas Vytauto Didžiojo universitetas gali tapti viso pasaulio lietuvių akademiniu ir kultūros centru – Pasaulio lietuvių universitetu“, – teigė Lietuvių kalbos ir kultūros kursų vadovė prof. Ineta Dabašinskienė.

Lietuvių kalbos mokysis ir maloniai praleis mėnesį vasaros kursuose daugiau kaip 70 svečių iš Europos ir JAV, Australijos, Japonijos, Brazilijos,

Meksikos, Venesuelos, taip pat Uzbekistano, Gruzijos ir kt. šalių.

Pasak prof. I. Dabašinskienės, noro išmokti kalbą ir susipažinti su kultūra vienijami studentai kursų metu turtina žodyną, mokosi lietuvių kalbos gramatikos, dalyvauja diskusijose, daug sužino apie savitą mūsų krašto kultūrą, literatūrą, meną, istoriją ir politiką.

VDU Humanitarinių mokslų fakulteto tarptautinių programų vadovė Jurgita Pilypaitytė teigia, kad per mėnesį trunkančius kursus iš dvidešimt trijų skirtingų šalių atvykęs jaunimas aplankys istorines Kauno vietas, muziejus, savaitgaliais keliaus į Vilnių, Trakus, Druskininkus. Dalyvių laukia ir tarptautinis vakarėlis su tradicinėmis įvairių kraštų dainomis, šokiais ir valgiais.

Aukų tapatybės nustatymas truks ilgai

EPA-ELTA nuotr.

Doneckas (ELTA) – Praėjus keturioms dienoms po Malaizijos keleivinio lėktuvo katastrofos į Rytų Ukrainą atvyko pirmieji užsienio ekspertai. Trys Nyderlandų specialistai, kurie mėgins identifikuoti aukas, pirmadienį pasiekė Torezo vietovę. Čia stovi traukinys su vagonais-šaldytuvais, kuriuose yra apie 200 žuvusiųjų kūnų.

Separatistų atstovas sakė, kad jie padės olandams apžiūrėti tragedijos vietą ir aukų palaikus. Sukilėliai esą sutiks su ekspertų patarimu, kur nugabenti kūnus. Į Rytų Ukrainą turi atvykti ir Malaizijos specialistai. Nyderlandai koordinuos tarptautinį aukų identifikavimą, sakė ministras pirmininkas Mark Rute.

Ekspertų teigimu, palaikų identifikavimas bus skausmingai ilgas pro-

cesas. Kadangi kūnai kelias dienas gulėjo karštyje tragedijos vietoje, vizualiai juos atpažinti bus sudėtinga. Be to, plėšikautojai, atrodo, susirinko asmeninius aukų daiktus – papuošalus ir pinigines, o tai paprastai leidžia greitai nustatyti asmens tapatybę.

Kad aukos būtų oficialiai identifiikuotos, ypač svarbu Vakarų šalių piliečiams, nes artimieji tik pateikę tokių mirties liudijimą vietos institucijose gali užregistruoti mirties faktą ar kreiptis į draudimą dėl išmokų.

Iš viso lėktuvo katastrofa nusinešė 298 žmonių gyvybes, 193 aukos yra olandai.

Schipolio oro uoste pagerbiamas Ukrainoje numušto Malaizijos lėktuvo keleivių ir įgulos narių atminimas.

Iki šiol rasti 251 lėktuvo aukos palaikai

Kijevas (ELTA) – Malaizijos keleivinio lėktuvo sudužimo vietoje iki sekmadienio vakaro rasti 251 aukos palaikai ir 86 kūnų dalys. Tai paskelbė Ukrainos vyriausybė.

Apie 200 žuvusiųjų kūnų laikomi šaldomuose traukinio vagonuose trau-

kinių stotyje Torezo mieste Rytų Ukrainoje. Jau atvyko ir antrasis traukinys, nes į pirmąjį kūnai nebetelpa.

Kijevas reikalauja išvežti palaikus į jo kontroliuojamą teritoriją, tačiau „teroristai neleidžia trakiniui išvažiuoti“.

Vakarai spiria Rusiją bendradarbiauti

Hrabovė-Doneckas, Ukraina (BNS) – Ukraina kaltina Rusiją ir pro-maskvietiškus sukilėlius naikinant įrodymus, kad nuslėptų savo kaltę dėl Malaizijos lėktuvo numušimo.

Nyderlandai, kurių piliečiai sudarė daugumą iš 298 žmonių, buvusių oro bendrovės „Malaysia Airlines“ reiso MH17 lėktuve, skridusiam iš Amsterdamo į Kuala Lumpur, pareiškė esantys „įtūžę“ dėl elgesio su aukų palaikais, pabirusiais daugelio kilometrų ilgio teritorijoje.

JAV prezidentas Barack Obama pareiškė, kad Malaizijos lėktuvo katastrofa yra proga Europai „atsibusti“ ir prisidėti prie griežtesnių JAV sankcijų nukreiptų prieš Kremlių, jei pastarasis neprisidės prie konflikto Ukrainoje nutraukimo.

„Jis turi paskutinę galimybę parodyti, kad yra nusiteikęs padėti“, – Nyderlandų premjeras Mark Rutte

sakė po pokalbio telefonu su V. Putinu.

Didžioji Britanija, kuri per šią katastrofą neteko 10 piliečių, sakė, kad Rusijai gali būti paskelbtos tolesnės sankcijos. Ministras pirmininkas David Cameron, rašydamas sekmadieniniame laikraštyje „The Sunday Times“, pažymėjo, kad Europos šalys turėtų išnaudoti savo galią.

„Tačiau kai kada elgiamės, tarsi mums Rusijos reikėtų labiau negu Rusijai reikia mūsų“, – pastebėjo jis.

Vokietijos kanclerė Angela Merkel, įtakingiausia politinė veikėja Europos Sąjungoje (ES), liepos 19 dieną irgi kalbėjosi su V. Putinu, ragindama jį bendradarbiauti. Vokietijos užsienio reikalų ministras Frank-Walter Steinmeier sakė laikraščiu „Bild am Sonntag“: „Galbūt dabar Maskva turi paskutinę galimybę parodyti, kad ji rimtai suinteresuota (Ukrainos konflikto) sprendimu“.

Malaizija susirūpinusi separatistų veiksmais

Kuala Lumpur (ELTA) – Malaizijos susisiekimą ministro Liao Tiong Lai teigimu, šalis labai susirūpinusi, kad „Malaysia Airlines“ lėktuvo, skraidinusio 298 žmones ir numušto virš Rytų Ukrainos, tragedijos vieta buvo netinkamai apsaugota.

Transporto ministras per spaudos konferenciją pareiškė, kad katastrofos vietos vientisumas buvo pažeistas, o iš jos dingio itin svarbūs daikti-

niai įrodymai.

Transporto ministras pareikalavo kuo greičiau leisti Malaizijos tyrėjų komandai surinkti žmonių palaikus. Jis taip pat prašė užsienio šalių pagalbos užtikrinant katastrofos vietos neliečiamumą ir galimybę prie jos patekti.

Malaizijos komanda į Kijevą atvyko liepos 20 dieną prabėgus dviem dienoms po įvykio.

ŠVENTADIENIS

Išganymo diena

KUN. ARVYDAS MALINAUSKAS

Supraskite, koks dabar laikas. Išmušė valanda jums pabusti iš miego. Dabar išganymas arčiau negu tuomet, kai įtikėjome. Naktis nuslinko, diena prisiartino. Tad nusimeskime tamsos darbus, apsiginkluokime šviesos ginklais!
Rom 13, 11–12

Prieš ragindamas „nusimesti tamsos darbus“ ir „apsiginkluoti šviesos ginklais“, tai yra kviesdamas į atsivertimą, į gyvenimą Kristuje (apaštalo Pauliaus laiškuose dažnai vartojamas terminas, kuriuo jis nusako krikščionio gyvenimo esmę), laiško autorius rašo: „išmušė valanda...naktis nuslinko, diena prisiartino“. Skaitant šią laišką ištrauką akivaizdu, kad veiksmas jau įvyko – tikriausiai nėra nė vieno, kuris nežinotų, ką reiškia veiksmazodžio būtasis laikas. Išganymo valandos, apie kurią kalba Paulius, jau nebereikia laukti, nes ji jau atėjusi. Naktis jau praėjo, „nuslinko“ į praeitį, todėl jos jau nėra, o diena čia pat. Žinoma, toji naktis, kurią jis šiame fragmente mini, taip pat, kaip tamsa ir šviesa („tamsos darbai“, „šviesos ginklai“), yra ne paros metas, o simboliai, kurie įvardija nuodėmę ir „senojo žmogaus“ gyvenimą, o taip pat malonę ir „naujojo žmogaus“ gyvenimą.

Tačiau gyvenimas šviesoje, kaip ir atsivertimas, deja, nėra *status quo* būseną. Tai – ne vienkartinis ir ne baigtinis įvykis, eliminuojantis bet kokią tolesnę kaitą, o besitęsiantis procesas, kurį galima įvardyti žodžiu „dabar“ (jis šioje Laiško romiečiams taipogi minimas: „Dabar išganymas arčiau...“). O šis „dabar“ yra ypač svarbus, tik pernelyg dažnai jo nevertiname arba jį nuvertiname, tarytum būtų svarbu tik tai, kas jau buvo arba dar bus. Juk neretai pasitaiko, kad žmogus gyvena praeitimi, jos prisiminimais, arba vien ateitimi, skendėdamas svajonėse, lyg dabartis neegzistuotų arba būtų mažiau svarbi už ateitį ir/arba praeitį. Ateities svajonės, net ir gražiausios, jeigu jų nesistengsime įgyvendinti dabar, taps paprasčiausiomis iliuzijomis. Net ir svajonės apie dangų.

Kadangi tiek atsivertimas, tiek gyvenimas Kristuje, yra ne vienkartinis įvykis, o procesas, kuris tęsiasi tol, kol plaka žmogaus širdis, Paulius ragina ne tik nusimesti „tamsos darbus“, kitaip tariant, nutraukti ryšius su nuodėme, bet ir „apsiginkluoti šviesos ginklais“. Liautis darius bloga neužtenka. Jei nedarysi gera, ne kažin kas tepasikeis. Kita vertus, dvasinis gyvenimas panašus į kovą. Kaip mūšyje arba sporto varžybose nugalėti tik tie, kurie yra tinkamai pasirengę kovai, taip ir dvasiniame gyvenime. Norėdamas laimėti, turi būti stiprus.

Kitame savo laiške – Laiške efeziečiams – apaštalas tęsia šią temą, o kartu paaiškina, kas yra tie ginklai, kuriais krikščionys turi apsiginkluoti, kad laimėtų: „Pagaliau būkite tvirti Viešpatyje ir Jo galybės jėga“ (Ef 6, 10). Nesame dievai, net ir ne angelai, mūsų jėgos dažnai nusilpsta, būna, kad palūžta ir didžiausi dvasios milžinai. Todėl Paulius primena, kad pasikliauti turime ne savimi, ne savo jėga, o Viešpaties galybės jėga (toliau jis jau konkrečiai išvardija šiuos ginklus, kuriuos mums yra patikėjęs Viešpats).

Kalbėdamas apie dabartį, Laiško romiečiams epizode Paulius vartoja graikų kalbos žodį kairos („Supraskite, koks dabar laikas...“). Deja, lietuviškas žodis „laikas“ nėra visai tas pat, kas „kairos“. Pastarasis reiškia ne šiaip sau laiką, bet lemtingą metą, lemiamą, itin svarbų momentą. Istorikai byloja, kad apaštalo Pauliaus laikais krikščionys gyveno intensyvaus laukimo nuotaikomis, kasdien laukdami Kristaus antrojo atėjimo ir pasaulio teismo.

Šios nuotaikos atsispindi ir apaštalų laiškuose. Tas pats Paulius savo antrajame laiške Tesalonikos krikščionių bendruomenei ragina saugotis tuščio smalsavimo, kada ateis toji diena, nesileisti nukreipiamiems „nuo sveiko proto... esą Viešpaties diena jau čia pat“ (2 Tes 2, 1-2), o pirmajame laiške primena, kad Viešpaties atėjimas pasaulio teisti („Viešpaties diena“) užklups „lyg vagis naktį“, tai yra netikėtai. Todėl privalome budėti, būti pasirengę (tą patį savo mokiniams ne kartą kalbėjo ir Jėzus).

O budėti reikia jau dabar. Todėl, kad gyvename ne vakar, ne ryt, o dabar, šią dieną, šią valandą, šią akimirką. Todėl, kad išganymas vyksta būtent dabar: „Štai dabar palankus metas, štai dabar išganymo diena!“ (2 Kor 6, 2). Ryt gali būti per vėlu. Rytojaus gali paprasčiausiai nebūti.

Bernardinai.lt

- Zita Baltramonas, gyvenanti Chicago, IL, kartu su metinės „Draugo“ prenumeratos mokesčiu atsiuntė 100 dol. laikraščio leidybos išlaidoms sumažinti. Nuoširdžiai dėkojame už dosnią paramą.
- Stasys Tamulionis, gyvenantis Saint Petersburg, FL, pratęsė metinę „Draugo“ prenumeratą ir paaukojo 100 dol. laikraščio leidybos išlaidoms sumažinti. Nuoširdžiai dėkojame už dosnią paramą.
- Vainutis Vaitkevičius, MD, gyvenantis Pleasant Ridge, MI, pratęsė metinę „Draugo“ prenumeratą ir paaukojo 100 dol. Ačiū, kad skaitote, ačiū, kad dosniai finansiškai remiate mūsų laikraštį.

DATOS ir SUKAKTYS

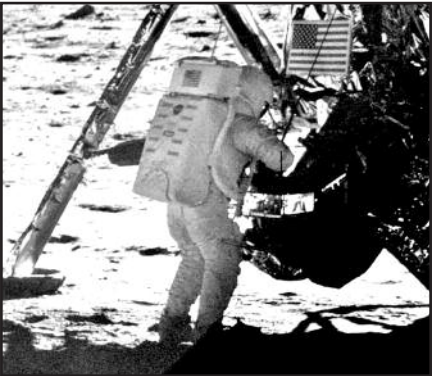
Liepos ketvirta savaitė

Liepos 21 d.

- 1940 m. komunistų kontroliuojamas Liaudies Seimas, ignoruodamas Valstybės Konstituciją, Lietuvą paskelbė sovietine respublika.
- 1950 m. Kaune prieš LSSR 10-mečio jubiliejų nugriautas skulptoriaus Zikaro Laisvės paminklas.

- 1969 m. pirmasis astronautas Neil Alden Armstrong išsilaipino Mėnulyje („Apolonas–11“). Kartu su astronautais Buzz Aldrin ir Michael Collins pirmą kartą nuskrido į Mėnulį ir

- jame išsilaipino. Mėnulyje išbuvo 21 val. 36 min.
- 1983 m. antarktinėje stotyje „Vostok“ užregistruota pati žemiausia temperatūra planetoje – minus 89,2 °C.

Liepos 22 d.

- 1922 m. JAV pripažino Lietuvos, Latvijos ir Estijos vyriausybes.
- 1938 m. gimė Felicija Nijolė Sadūnaitė, vienuolė, disidentė.

Liepos 23 d.

- 1929 m. gimė Kazys Lozoraitis, lietuvių diplomatas, išeivijos veikėjas, ilgametis Italijos lietuvių bendruomenės bei jos valdybos narys, pirmasis LR nepaprastasis ir įgaliotasis ambasadorius prie Šventojo Sosto ir Maltos ordino (mirė 2007 m.).

Liepos 24 d.

- 1783 m. gimė Simon Bolivar, viena ryškiausių Pietų Amerikos istorinių asmenybių, žymus karvedys ir politikas (mirė 1830 m.).
- 1802 m. gimė Alexandre Dumas (tėvas) prancūzų literatūros klasikas (mirė 1870 m.).
- 1930 m. ekspremjeras Augustinas Voldemaras vieneriems metams ištremtas į Platelių, kaip visuomenės tvarkai pavojingas asmuo.

- 1930 m. mirė Marija Pečkauskaitė-Šatrijos Raganą, lietuvių rašytoja (gimė 1877 m).

Liepos 25 d.

Minima Vilniaus globėjo šv. Kristoforo diena. Šventasis Kristoforas, kaip manoma, gyvenęs 3-iame amžiuje, yra laikomas keliautojų, sodininkų, knygrišių, jūrininkų, tiltininkų ir keltininkų globėju. Šventai atliko kasdienes savo pareigas – nešiojo per upę žmones (ir patį Kristų), ištverė žiaurius kankinimus ir mirė baisia mirtimi. Legenda byloja, kad jis buvęs labai aukštas, gyvenęs prie upės ir ant pečių per ją nešiojęs keleivius. Vienąsyk mažas berniukas paprašęs perkelti į kitą krantą. Benešant vaikas pasidaręs toks sunkus, kad Kristoforas išsigando, jog abu paskęs. Berniukas pasisakė esąs Kristus ir nešąs savo rankose viso pasaulio sunkumus.

Paprastai šis šventasis vaizduojamas brenantis vandeniu, pasirėmęs lazda, ant pečių nešantis vaikėlį Jėzų, kuris viena ranka laimina, kitoje laiko žemės rutulį. Būtent taip jis pavaizduotas ir Vilniaus miesto herbe, kuris Lietuvos sostinei buvo suteiktas 1330 m. Katalikai tiki, kad šv. Kristoforo užtarimas apsaugo nuo nelaimių įvairiose kelionėse, o namus – nuo stichinių nelaimių: griauštinių, uraganų, žemės drebėjimų, staigios mirties. Dauguma lakūnų ir varuotojų segėjo ženklukus su jo atvaizdu, meldavosi jam, kad apsaugotų nuo nelaimių ir netikėtos mirties.

Po Nepriklausomybės atkūrimo šv. Kristoforas vėl buvo paskelbtas Vilniaus globėju. Profesoriaus Donato Katkaus rūpesčiu 1994 m. buvo įkurtas Vilniaus kamerinis orkestras, o po metų pavadintas Vilniaus miesto globėjo – Šv. Kristoforo – vardu. Nuo 1998 metų nusipelnę įvairiose srityse miestui vilniečiai kasmet apdovanojami Šv. Kristoforo statulėlėmis. ILIUSTR

- 1956 m. mirė Feliksas Vaitkus, lietuvių kilmės JAV lakūnas, 1935 m. rugsėjo 21–22 d. lėktuvu „Lituanica II“ perskridęs Atlanto vandenyną (gimė 1907 m.).

Liepos 26 d.

Katalikiški kraštai švenčia šv. Oną. Kuba – Liaudies sukilimo diena.

- 1251 m. popiežius Inocentas IV paragino Rygos, Dorpato ir Ozilijos vyskopus kartu su teutonų ordinu Mindaugui padėti krikštyti pagonis.
- 1908 m. JAV įsteigta Vyriausiojo tyrėjo tarnyba. 1935 metais tarnyba pervadinta Federaliniu tyrimų biuru.

Liepos 27 d.

- 1586 m. anglų jūrininkas Walter Raleigh atvežė iš Virginijos valstijos į Angliją tabaką, o seras Thomas Harriot iš Kolumbijos į Europą – pirmąsias bulves.
- 1919 m. nustatyta antroji Lietuvos-Lenkijos demarkacijos linija.
- 1953 m. JAV, Kinijos Liaudies Respublikos ir Šiaurės Korėjos atstovams pasirašius sutartį dėl paliaubų baigėsi Korėjos karas.

1958 m. rugpjūčio mėnesį Niujorke susirinko PLB Seimas, kuriame dalyvavo 112 atstovų iš dvidešimties lietuvių pasaulio šalių: Argentinos, Australijos, Austrijos, Belgijos, Brazilijos, Didžiosios Britanijos, Danijos, Čilės, Italijos, JAV, Kanados, Kolumbijos, Naujosios Zelandijos, Olandijos, Prancūzijos, Švedijos, Šveicarijos, Urugvajaus, Venesuelos, Vakarų Vokietijos. PLB Seimas priėmė Konstituciją ir baigė pradinį organizacinės brandos etapą.

Pastangos buvo vainikuotos sutarimu dėl PLB pirmininko, kuris, suprantama, turėjo būti tiltu tarp Lietuvos ir diasporos, tarp senosios ir naujosios išeivijos, tarp kairiųjų ir katalikų frontų. Istorikai daug nusipelnė, rekonstruodami gilyn į laiką grimztančius įvykius, ginčus ir kompromisų meno pavyzdžius. Regis, čia didelis darbas bus padarytas istorikės Daivos Dapkutės, kuri ėmėsi žymaus Amerikos lietuvių veikėjo, pirmojo ir vienintelio senosios kartos emigranto, tapusio PLB pirmininku Juozo Bachuno (Bačiūno) biografijos. Pagal ją galima bandyti pasekti Amerikos lietuvių pėdomis link bendros lietuvių pasaulio organizacijos atsiradimo.

Kaip atsiskleidžia link spaustuvės mašinų artėjančioje Daivos Dapkutės knygoje, Juozas Bachunas priklausė tai palyginti negausiai darbščiųjų senosios lietuvių diasporos veikėjų grupei, kuri laikėsi tautininkiškų pažiūrų. Būdamas pakankamai pasiturintis verslininkas ir išlaikydamas keletą poilsiaviečių būsimas PLB pirmininkas rūpinosi pabėgusiu iš Lietuvos prezidentu A. Smetona ir jo šeima. Prezidentas net kurį laiką glaudėsi J. Bachuno *Tabor Farmoje*. A. Smetonai būnant valdžioje, tautininkų šalininkai atrodė labai kukliai tarp masinį palaikymą įgijusių kairiųjų ir katalikų. Valstybei žlugus, priešiškus traukėsi į antrą planą, o PLB pirmininko protautininkiška orientacija galėjo būti plusas. Mat tautininkai, skirtingai nuo kairiųjų ar katalikų, neturėjo jokių galimybių tapti kokia nors vyraujančia jėga PLB.

J. Bachunas buvo labai tinkama figūra atlikti tilto tarp senosios ir naujosios emigrantų bangų vaidmenį. Jis gerai perprato jau pradėjusią blėsti anksčiau labai ryškia Amerikos lietuvių organizacinę veiklą. Jis taip pat buvo pajėgus adekvačiai įvertinti naujosios emigrantų bangos intelektualinį pajėgumą. Neabejojo, kad naujieji išeiviai ilies gyvybės ir blėstančia senosios išeivijos veiklą. J. Bachunas gebėjo atskirti ir vertinti tai, ką labai taikliai apibūdino žymus Amerikos lietuvių istorikas ir religinis veikėjas kunigas dr. Vincas WolkovichValakavičius: *senieji lietuviai buvo alaus ir viskio gėrėjai ir šoko polką, o naujieji lietuviai mėgavosi konjaku ir šoko tango*.

PLB pirmininkas neabejojo ir įtakingo senosios kartos kairiųjų veikėjo, populiarus čikagiškio, laikraščio *Naujienos* leidėjo ir redaktoriaus dr. Pijaus Grigaičio naujos imigrantų bangos diagnoze:

Atvyko žmonės su nauja psichologija, kitose aplinkybėse užaugę, perkentę, pergyvenę daug to, ko mums neteko pergyventi arba ką mes jau buvome pamiršę. Atvyko žmonės su naujomis idėjomis ir veikimo būdais. Natūralus dalykas, kad iš to kilo diskusijos, net ginčai ir nesusipratimai. Ką daryti, kad naujos jėgos įsijungtų į mūsų bendrą veiklą? Bet toks klausimas ne taip greitai išsprendžiamas. Galime džiaugtis, kad mes dėl to nesusibarėme, nors buvo debatų, aštrių pasisakymų iš vienos ir kitos pusės. Vis dėlto nepasidarėme priešai vieni kitiems. ³⁸²

KARKLO DIEGAS

lietuvių pasaulio istorija

EGIDIJUS ALEKSANDRAVIČIUS

130

Pavergtų tautų paradas, Čikagoje.

Tam tikrų panašumų į senųjų Amerikos lietuvių elgseną DP generacijos išeivių atžvilgiu būta Kanadoje. Taip jau susiklostė, kad lietuvių pasaulio istorijoje Kanados ir Jungtinių Amerikos Valstijų puslapiu nuolat buvo įrašyti į vieną knygą. Iš dalies tai buvo ir yra taip natūralu, kaip Toronto *Raptors* komandai dalyvauti Nacionalinės krepšinio lygos (NBA) čempionatuose. Kanados lietuvių kolonijos jau prieš karą buvo labai susietos su gentainiais JAV. Po II pasaulinio karo tai dar labiau išryškėjo. Kanada buvo patraukli DP išeiviams todėl, kad per ją vedė įprastiniai keliai į dažno emigranto Eldoradą – Ameriką. Kita vertus, Kanada pradėjo verbuoti jaunus DP vyrus miško darbams gerokai anksčiau, negu išgalėjo jau minėtas JAV imigracijos įstatymas, atkėlęs vartus naujiems lietuvių išeiviams. BALF duomenimis, po karo į Kanadą persikėlė 12 000 lietuvių, o jaunų vyrų procentas tame dideliame būryje buvo didžiausias.

Regis, seniesiems Kanados lietuvių kolonijų gyventojams nauji imigrantai buvo norimi, lauktini, atnešantys naujų idėjų, pakilių veiksmų ir kūrybinės energijos. Tenykščių lietuvių bendruomenė sustiprėjo. Nuo 1952 m. imta rengti kasmetinė bendra lietuvių šventė – *Kanados lietuvių diena*. Kaip ir Amerikos kolonijose Kanados lietuviai labai skaudžiai reagavo į sovietinę Lietuvos okupaciją. 1940 m. susiorganizavo *Kanados lietuvių taryba*, kurios skyriai veikė visur, kur buvo didesnis lietuvių susitelkimas. Kanados lietuvių tarybos Centrą sudarė 30 įvairių organizacijų atstovai³⁸³. Pokario metais iš DP stovyklų pradėjus Kanadon plaukti šimtams naujų išeivių, Taryba aktyviai jiems talkino.

Be to, kad kanadiečiai jau turėjo išvystę savo aktyvų organizacinį tinklą, naujieji ateiviai iš Europos atsinešė pasaulinės lietuvių bendruomenės idėją ir jai įgyvendinti sukūrė *Kanados lie-*

tuvių bendruomenę, pernelyg nesi-stengdami ieškoti bendrų sąlyčio taškų su ankstesnėmis draugijomis. KLB neišvengiamai turėjo konkuruoti su Kanados lietuvių taryba, ypač tada, kai imdavosi kalbėti visų Kanados lietuvių vardu. Santykinė naujų atvykėlių gausa, aukštas intelekto ir susitelkimo lygis jiems leido iš karto užimti labai svarią poziciją bendrame Kanados kolonijų gyvenime. Tai jau buvo skirtumas nuo padėties JAV. 6 deš. negausioje kanadiečių lietuvių aplinkoje veikė bent keturios į visos diasporos vienijimą pretenduojančios organizacijos: Kanados lietuvių taryba, Kanados lietuvių bendruomenė ir dar dvi pastarosios inicijuotos organizacijos – Politinis komitetas ir Politinė komisija³⁸⁴. Viena vertus, tai rodė neracionalų jėgų išsiskaidymą, kita – tam tikrą pusiausvyrą ir susigyvenimą, pasiektą tarp ankstesnės kartos lietuvių imigrantų ir

naujųjų DP stovyklų išeivių.

PLB atsiradimas reiškė aukščiausią lietuvių pasaulio organizacinę formą, kuri pradėjo savo istorinį kelią tarsi biblinės tautos egzodo vedlė. Pats organizacijos atsiradimo faktas nereiškė, jog kasdienis pasaulyje išsibarsčiusių lietuvių emigrantų ir senosios diasporos narių gyvenimas ėmė ir staiga pasikeitė. Kaip valstybės aparatas nenulemia individo egzistencijos, taip ir PLB veikla derino aukščiausius bendros tautinės egzistencijos registrus, bet ne kasdienius reikalus ir kovą dėl imigrantų vietos po saule. PLB įžiebė lietuvių pasaulio švyturį, kuris neleido pasiklysti, stiprino atokiuose pasaulio kampeliuose išsibarsčiusių lietuvių priklausymo vienai diasporinei tautai jausmus. PLB gaivino tai, kas ankstesnių išeivių buvo sukurta ir diegė naujas iniciatyvas. Koordinacija tų kultūrinės-visuomeninės veiklos sričių, kurios jau iki tol buvo plėtojamos, susižinojimas tarp tolimų bendruomenių ir daugelis kitų kilnių veiksmų įtvirtina neabejotiną PLB vaidmenį lietuvių pasaulio istorijoje. Net jei per savo veiklos pusamžį PLB nebuvo tobulai funkcionuojanti ir ginčų nekelianti organizacija, bet pats diasporos gebėjimas derinti ir koordinuoti šimtus pasaulėžiūrinių ir visuomeninių-tautinių organizacijų interesus, iškelti visą pasaulio lietuvių mobilizuojančias idėjas ir vizijas yra unikalus lietuvių diasporos stiprybės liudijimas.

382. *Visuotinas Amerikos lietuvių kongresas*, 1953 m. lapkričio 27–28 d. 1953; Simanavičiūtė, Daiva. *Pasaulio lietuvių bendruomenės raida XX a. 5–8 dešimtmečiuose*: daktaro disertacija. Vytauto Didžiojo universitetas, 2008, p. 46–57.

383. Michelsonas, Stasius. *Lietuvių išeivija Amerikoje*, p. 418.

384. Ten pat, p. 419.

VIDAUS LIGOS

EDMUNDAS VIŽINAS, M.D., S.C.
VIDAUS LIGŲ GYDYTOJAS
Kalbame lietuviškai
6918 W. Archer Ave. St. 5 ir 6
Chicago, IL 60638
Tel. 773-229-9965
Valandos susitarus

AKIŲ LIGOS

DR. ŽIBUTĖ ZAPARACKAS
DR. PAUL KNEPPER
Akių ligos – chirurgija
150 E. Huron, Suite 1000
Chicago, IL 60611
Valandos susitarus
Tel. 312-337-1285

ARAS ŽLIOBA, M.D.
AKIŲ LIGOS – CHIRURGIJA
219 N. Hammes Avenue
Joliet, IL 60435
Tel. 815-741-3220

DANTŲ GYDYTOJAI

DR. JOVITA KERELIS
DR. DAIVA BIDVA
DANTŲ GYDYTOJA
9525 S. 79 th Ave., Hickory Hills, IL
Tel. 708-598-8101

EUGENE C. DECKER, DDS, P.C.
DANTŲ GYDYTOJAS
Lietuviams sutvarkys dantis už prieinamą kainą
Susitarimui kalbėti angliškai arba lietuviškai
4647 W 103 St, Oak Lawn, IL
55 E Washington, Ste 2401,
Chicago, IL
Tel. 708-422-8260

SKAUSMO GYDYMAS

DR. RENATA VARIAKOJYTĖ
SKAUSMO GYDYMO SPECIALISTĖ
7600 W. College Drive
Palos Heights, IL 60463
Tel. 708-361-5550
Nugaros, kaklo, galvos, sąnarių bei kitų skausmų gydymas

ŠIRDIES IR KRAUJAGYSLIŲ LIGOS

VIDAS J. NEMICKAS, M.D.
KARDIOLOGAS – ŠIRDIES LIGOS
7722 S. Kedzie Ave.
Chicago, IL 60652
Kab. tel. 773-471-3300

KULINARIJA IR MES

Kiek ledų reikia iki visiškos laimės?

Valgomųjų ledų tradicijos Lietuvoje (II)

dų rūšys bei jų kainos senaisiais rubliais ir kapeikomis (už šimtą gramų): aromatiniai (su esencijomis ir aliejais) – 1.00, vaisių iš spanguolių ir šermukšnių – 1.40, iš kitų uogų ir vaisių – 1.50, iš braškių, aviečių ir juodųjų serbentų – 1.70 rb. Buvo ir šerbetų (iš grietininį ledų be kiaušinio) – apelsininis, mandarininis, citrininis, avietinis, grietininis po 1,80, o spanguolinis kainavo kiek mažiau – 1.60 rb. Pieniniai ledai be kiaušinio – du rubliai. Brangesni būdavo pieniniai su kiaušiniais, riešutais, migdolais, kava, vaisiais ir uogomis – 2.50 rb. Grietininiai – dar brangiau: be kiaušinio – 3.50, o su kiaušiniiais, riešutais, migdolais, kava, šokoladu, vaisiais ir uogomis – 4.00 rb. Ne-trūko ir plombyrų – ledai 5.00, o plombyro tortas – 7.00 rb. Grietininiai *sandvičiai* vafliuose su šokoladinių, migdolinių ir riešutinių ledų sluoksniais – 4.00 rb. „Eskimo“ ledai buvo pardavinėjami tik po 50 gramų: iš grietininį ledų be kiaušinių, glazūruoti – 2.75, iš pieninių ledų su kiaušiniais, glazūruoti – 2.25, vaisinių iš braškių, aviečių, ir juodųjų serbentų – 1.85, iš kitų uogų ir vaisių – 1.75 rb. Galop, rinkoje būdavo ir pieniniai – sojiniai – 0.85 bei pieniniai – sojinis, šokoladinis, kavinis, vanilinis – vienas rublis. Iš pirmo žvilgsnio atrodytų neblogas pasirinkimas – tik ar visur, visiems, visuomet?

Apie valgomųjų ledų skelbimus tarybiniais metais Lietuvoje išvis nėra ko kalbėti. Vienintelė išimtis – pilno puslapio skelbimas išspausdintas *1951 m. Vilniaus miesto telefono abonentų sąrašė*. Tai itin retas ir nebūdingas rinkodaros pavyzdys šalyje, kurioje išvis nebuvo reklamos. Kaip tvirtina reklamos tekstas, „Vilniaus šaldytuvai gamina įvairių rūšių ledus: pieninius, grietinėlinius, kiaušininis, šokoladinius. Ledai parduodami briketais ir vafelinėmis stiklainėlėmis“. Įdomu ir tai, kur jie buvo pardavinėjami – firminėje parduotuvėje Basanavičiaus gatvėje nr. 9, visuose kino teatruose, o taip visose aikštėse, turguose ir didelio judėjimo vietose. Skelbime taipogi pabrėžiama, jog „ledai skanūs ir maistingi; gaminami iš natūralaus pieno, grietinės, cukraus ir kakao“.

Iš 1964 m. leidinio *Vilnius. Adresai ir informacijos* sužinome, jog sostinėje vėliau gerokai padaugėjo maitinimo įstaigų. Jau tais metais dirbo penki restoranai ir 20 kavinių. Jos nesivadino „ledainėmis“, o įmantriais tarybiniais pavadinimais – pvz. kavinė – ledai „Snaigė“ (Liudo Giros gatvėje) arba ledų vasaros paviljonas (Puškino sode). Ledai buvo populiari ir vasarotojų pamėgtuose Valakampiuose. Žodis „ledainė“ pirmąsyk pasirodė 1979 m. *Vilniaus miesto telefono abonentų sąrašė* (ledainė – bistro Raudonosios Armijos prospekte).

Dvi vilnietės su ledais pozuoja fotografui J. Basanavičiaus ir Algirdo gatvių sankryžoje. Vilnius, apie 1953 m.

Ledai visur buvo panašūs

Nutariau pasikliauti savo žmonos Ramunės atmintimi. Juk ji – tikra vilnietė, o iš vaiko atminties ledai – neišdildomi. Sutaupiusi kiek kapeikyčių, tvirtai jas savo kumštelyje laikydama, bėgdavo į artimiausią kioską pirkti ledų. Pieniniai ir vaisiniai buvo vandeningi, be skonio. Bet jei galėjai įsigyti „Eskimo“ – tai būdavo ypatinga šventė! Būdavo „briketų“ – ledų, suspaustų tarp dviejų vaflių, bei vanilinių ant pagaliuko glaistyto šokoladu. Tiesa, buvo ir trikampiai ledai „Leningradas“ – pagerintas briketų variantas. O taip pat „plombyras“ – patys riebiausi ledai!

Už 6 kapeikas galėjai nusipirkti rožinius vaisinius ledus (pagamintus iš uogyčių?), geltonus (iš obuolių?) – už 7, pieninius – 9, grietininis – 13, riešutinius, razinų ar kakao bei plombyrą – 15 kapeikų. „Turtingieji“ galėjo išlaidauti, pirkdami ledus ant pagaliuko – tai prabanga, kainavusi 20–22 kapeikų (su riešutais – net 28)! Kavinėse ledai buvo serviruojami indeliuose. Gatvėse ledai buvo parduodami vafliuose puodeliuose. Nuo 1960-tųjų nebeprkiauta ledais kino teatruose.

Tuomet nebuvo „vaikiškų ledų“, nepaisant to, kad vaikai buvo didžiausi šio produkto vartotojai (išimtis – kavinė „Nykštukas“ Vilniuje). Kavinėse ledus patiekdavo su sirupu ar uogiene, o prašmatniose vietose (pavyzdžiui „Tulpės“ kavinėje Kaune) – su šokolado griežinėliais. Kai paklausiau Ramunės, kur buvo skaniausi ledai jos jaunystės Vilniuje ji diplomatiškai pasakė: „Repertuaras visur buvo panašus“.

Kiti apklaustieji vienbalsiai tvirtino, kad tarybiniais laikais Rygoje, Leningrade bei Maskvoje ledai buvo skaniausi. Studentavimo metais Leningrade Ramunė prisimena kavinėse stovėjusius ledų bidonus. Pastovūs lankytojai laukdavo, kol ledai nuseks iki pusės, tada pirkdavo – mat ant dugno nusėsdavo visi riešutai!

Tikrų ledainių tuomet Lietuvoje nedaug tebuvo – viena Šiauliuose, kita apie 1980-tuosius atsirado sostinėje Vilniuje, Gorkio (dabar Pilies) gatvėje.

Saldusis prierašas... ir kvietimas

O Jūs atsimenate savo mėgiamiausius ledus, kuriais smalyžiaudavote nepriklausomoje ar tarybinėje Lietuvoje? Kokio skonio jie buvo? Kur juos valgėte? Savo prisiminimais (o ypač nuotraukomis) prašome pasidalinti su mumis.

Pabaiga

Istorinės nuotraukos bei eksponatai iš Raimundo Mariaus Lapo asmeninio archyvo

A † A
RONALD W. WESTHOLM

Mirė 2014 m. liepos 15 d., Mundelein, IL.
Gimė 1934 m. vasario 22 d. Sweetwater, Texas.
Gyveno Mundelein, IL, anksčiau Naperville, IL.
Nuliūdę liko: žmona dr. Palmira Jnušonienė Westholm; sūnus dr. Rimas Janušonis su žmona Rene, sūnus Gintas Janušonis su žmona Angelica Winner; anūakai Rasa ir Rimas, svainė Susan Sheber ir sūnus David su šeima; švogeris Gary Dickinson ir duktė Joann; svainė Mary Bolden su šeima bei kiti giminės.

A. a. Ronald buvo vyras a. a. Florence Westholm.
Buvo Wing Commander ir Coloner Civil Air Patrol, President Air Force Association.

Velionis bus pašarvotas penktadienį, liepos 25 d. nuo 3 val. p. p. iki 8 val. vak. Petkus Lemont laidojimo namuose, 12401 S. Archer Ave. (arti Derby Rd.), Lemont, IL.

Laidotuvės įvyks šeštadienį, liepos 26 d. Pal. Jurgio Matulaičio misijoje, Lemont, kurioje 10 val. ryto bus aukojamos šv. Mišios. Po šv. Mišių a. a. Ronald bus palaidotas Šventųjų Petro ir Pauliaus kapinėse, Naperville, IL.

Vietoje gėlių prašom aukoti Illinois Wing Johnson Flying Encampment Scholarship Fund arba Pal. Jurgio Matulaičio misijai.

Nuoširdžiai kviečiame visus artimuosius, draugus ir pažįstamus dalyvauti laidotuvėse.

Giliai liūdinti šeima

Laid. direkt. Donald M. Petkus, tel. 800-994-7600 arba
www.petkusfuneralhomes.com

Mūsų Ateitininkų Šalpos fondo bendradarbės vyrai

A † A
RONALD WESTHOLM

mirus, reiškiamo gilią užuojautą dr. PALMIRAI JANUŠONIENEI; sūnui dr. RIMUI su žmona RENE ir vaikaičiais RASA ir RIMU; sūnui GINTUI su žmona ANGELICA; visiems giminėms ir artimiesiems.

Kviečiame dalyvauti atsisveikinimo Mišiose ir laidotuvėse šeštadienį, liepos 26 d., 10 val. r. Pal. Jurgio Matulaičio misijoje.

Ateitininkų Šalpos fondo taryba
ir valdyba

Tėvo, verslininko, filantropo, Lietuvos patrioto

A † A
JUOZO KAZICKO

netekus, Pasaulio Lietuvių Bendruomenė užjaučia dukrą JŪRATĘ bei sūnus JUOŽĄ, MYKOLĄ ir JONĄ.

Visas lietuviškas pasaulis liūdi kartu su Jumis.

Pasaulio Lietuvių Bendruomenės valdyba

www.draugas.org/mirties.html

PRENUMERUOKIME IR SKAITYKIME „DRAUGĄ“

PAS MUS IR APLINK MUS

■ **Liepos 27 d., sekmadienį, po 10 val. r.** šv. Mišių Švč. Mergelės Marijos Nekalto Prasidėjimo parapijos salėje (2745 W. 44th St., Chicago, IL) vyks Amerikos lietuvių Romos katalikų moterų 20-os kuopos susirinkimas. Dalyvavimas privalomas. Daugiau informacijos tel. 773-847-4855.

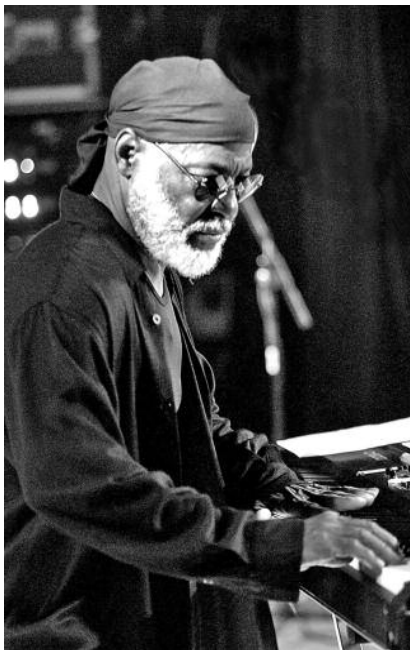
■ **Švč. Mergelės Marijos Nekalto Prasidėjimo** bažnyčioje Brighton Parke liepos 27 d. 10 val. r. švęsime 17-tąjį metų sekmdienį. Eucharistijos šventimą atnašaus kun. Gediminas Keršys. Visi kviečiami.

■ **Rugpjūčio 8 d., penktadienį, 7 val. v.** Balzeko lietuvių kultūros muziejuje savo

knygą lietuvių kalba „Kolumbas. Atskleisti istorija“ (Columbus: The Untold Story) pristatys autorius Manuel Rosa. Muziejaus adresas: 6500 S. Pulaski Rd., Chicago, IL 60629. Tel. 773-582-6500.

■ **Sekmdienį, rugsėjo 21 d., 2 val. p. p.** švenčiant Švč. Mergelės Marijos Nekalto Prasidėjimo bažnyčios 100-mečio jubiliejų iškilmingas šv. Mišias celebruos Francis Cardinal George, O.M.I. Rugsėjo 28 d. 1 val. p. p. Mayfield Banquet Hall (6072 S. Archer Ave., Chicago, IL) vyks pokylis. Bilietus galite įsigyti pas Viktorą Kelmelį (tel. 773-376-3928) arba klebonijoje (tel. 773-523-1402).

Bliuzas apie Lietuvą

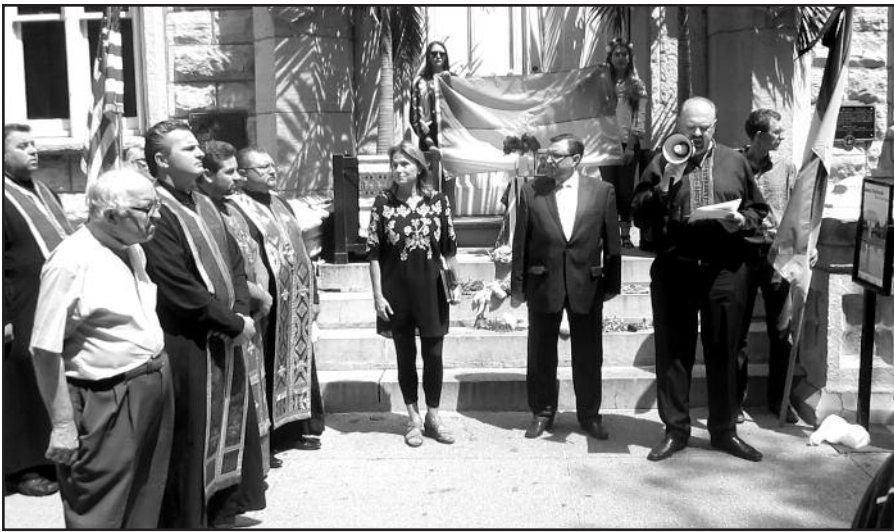
Čikagos bliuzo legenda Mighty Mo Rodgers, išleidęs šešis albumus ir laimėjęs 7 JAV ir Europos muzikos apdovanojimus, kuria bliuzą apie Lietuvą. Jis neprisipažino, ar pagros jį, kai liepos 30–31 d. pirmą kartą lankysis Lietuvoje, bet atskleidė, kad jau turi jam medžiagos.

„Aš užaugau Rytų Čikagos plieno gamyklų rajone, vidurinę mokyklą lankiau kartu su draugais, kurių tėvai atvyko iš Lietuvos. Vėliau gyvenau pačioje Čikagoje. Esu klausęs lietuvių liaudies muzikos“, – pasakojo kūrėjas. „Muzika yra mano mąstymas, perteikiamas bliuzu, – teigia jis – Žmonės neturėtų praleisti mano koncerto, nes dainuoju su didele energija bei meile bliuzui, kuri sklinda per pasaulį. O bliuzas verčia pasaulį sukrtis“.

Mighty Mo Rodgers, kuris liepos 30 d. koncertuos Mokytojų namų kieme Vilniuje, o liepos 31 d. „Combo“ lauko terasoje Kaune, sako, jog jaučiasi pagerbtas, kad gros Lietuvoje. Įdomu, kaip skambės jo „lietuviškas bliuzas“?

„GM Gyvai“ info ir nuotr.

Ukrainiečiai protestavo Čikagos centre

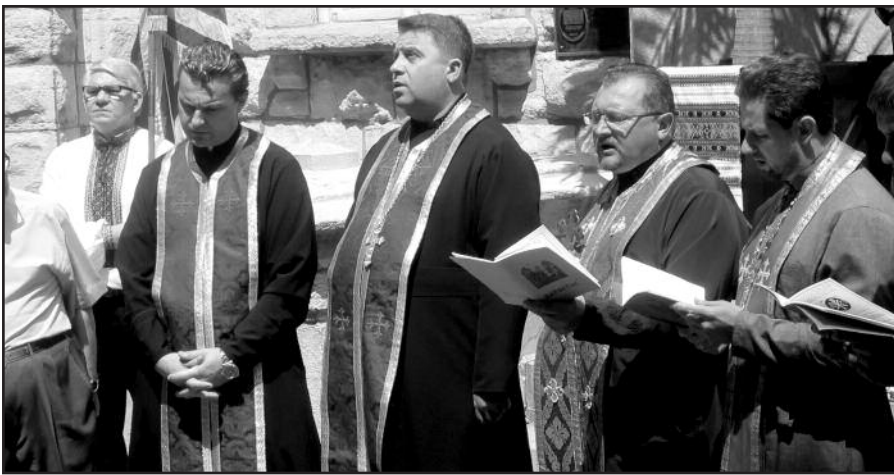
Čikagos miesto centre vietiniai ukrainiečiai paminėjo numušto Malaizijos lėktuvo aukas ir pasisakė už nedalomą Ukrainą. Centre (iš k.): Ukrainiečių kongreso komiteto vicepirm. Marta Farion, Ukrainos generalinis konsulas Čikagoje Andriy Pravednyk ir Ukrainiečių kongreso komiteto vicepirm. Pavlo Bandriwsky.

Ukrainiečių kongreso komitetas, šeštadienį, liepos 19 d. Čikagos miesto centre suorganizavo protestą ir susikaupimą, prisimenant prieš kelias dienas numušto Malaizijos lėktuvo aukas. Minėjimas įvyko Michigan gatvėje prie istorinio Čikagos vandens bokšto. Įžanginį žodį tarė Ukrainos konsulas Andriy Pravednyk. Ilgesnę kalbą pasakė Kongreso pirmininkas dr. Alex Striltschuk bei vicepirmininkai Pavlo Bandriwsky ir Marta Farion. Šeši ukrainiečiai dvasiškai sodriais balsais sugiedojo maldą už žuvusius lėktuvo nelaimėje.

Minėjime gausiai dalyvavo Čikagos žiniasklaidos atstovai, filmavo visos pagrindinės televizijos stotys. Organizatoriai pakvietė žodį tarti JBANC ir ALT'o pirmininką Saulių Kuprį, kuris pabaltiečių vardu išreiškė pritarimą ukrainiečių bendruomenės kovai už nedalomą Ukrainą. Jis iškėlė reikalavimą, kad Prancūzija atšauktų susitarimą rusams parduoti naujausios technologijos „Mistral“ laivus. Tikimasi, kad Vakarai atsipeikės ir sustabdys šį neapgalvotą sprendimą, kuris Rusijos agresoriams suteiks galimybę piktnaudžiauti vėliausia Vakaruose išvystyta technologija. Prancūzija turi atsižvelgti į realią padėtį, o kol to nepadarys reikia boikotuoti Prancūzijos prekes. Proteste dalyvavo ką tik grįžęs iš Lietuvos, ALT'o vicepirmininkas ir Lietuvos Respublikos garbės konsulas Stanley Balzekas, Jr. bei adv. Algimantas Kėželis su žmona Ale Kėželiene. Algimantas Kėželis jau seniai bendrauja su ALT'u – būdamas studentu dalyvavo istoriniuose JAV Kongreso Kersten komiteto apklausinėjimuose, kur pirmą sykį Vakarai dokumentavo Sovietų agresiją prieš Lietuvą. Čikagos latviams atstovavo Janis Vilčins.

Skubiai suruoštas minėjimas sulaukė netikėtai daug dėmesio žiniasklaidoje ir buvo plačiai minimas vakarinėse žiniuose.

ALT'o nuotraukos ir info

Ukrainiečių protesto minėjime dalyvavo lietuviai atstovai (iš k.): adv. Algimantas Kėželis, Alė Kėželiene, ALT'o vicepirm. ir LR garbės konsulas Stanley Balzekas, Jr. ir ALT'o pirm. adv. Saulius Kuprys.

DRAUGAS NEWS

**TIK
\$35**
pirmiems metams

Prenumeruokite sau,
savo vaikams,
draugams,
vaikaičiams!

Vardas, pavardė _____
Adresas _____
Miestas, Valstija Zip _____
El. paštas _____

Čekį rašyti ir siųsti: Draugas News, 4545 W 63 St, Chicago, IL 60629
Arba prenumeruokite tinklalapyje: www.draugasnews.org